

Järjestäytynyt rikollisuus, korruptio ja rahanpesu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. kesäkuuta 2013 järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (väliaikainen mietintö) (2012/2117(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2012 tekemänsä ja työjärjestyksen 184 artiklan mukaisesti hyväksymänsä päätöksen järjestäytyntä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevän erityisvaliokunnan asettamisesta sekä sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2012 tekemänsä päätöksen järjestäytyntä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevän erityisvaliokunnan toimikauden pidentämisestä 30. päivään syyskuuta 2013,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan V osaston 67 artiklan, 4 luvun (82–86 artikla) ja 5 luvun (87–89 artikla) sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 5, 6, 8, 32, 38 ja 41 artiklan, VI osaston (47–50 artikla) ja 52 artiklan,
- ottaa huomioon järjestäytyntä ja vakavaa kansainvälistä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin perustamisesta ja toteuttamisesta annetut neuvoston päätelmät, joilla luodaan monivuotinen prosessi, jonka tavoitteena on puuttua rikollisuuden aiheuttamiin merkittävimpiin uhkiin johdonmukaisella tavalla jäsenvaltioiden, EU:n ja kolmansien maiden välisen mahdollisimman tiiviin yhteistyön avulla,
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevista EU:n painopisteistä vuosiksi 2011–2013,
- ottaa huomioon vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevan Tukholman ohjelman¹, komission tiedonannon ”Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttaminen EU:n kansalaisten hyväksi – Toimintasuunnitelma Tukholman ohjelman toteuttamiseksi” (COM(2010)0171) sekä komission tiedonannon ”EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelma: viisi askelta kohti turvallisempaa Eurooppaa” (COM(2010)0673),
- ottaa huomioon EU:n huumausainestrategian (2005–2012) sekä EU:n huumeidenvastaisen toimintasuunnitelman (2009–2012),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 15. marraskuuta 2000 tekemän kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen yleissopimuksen (pätöslauselma 55/25), joka avattiin allekirjoitettavaksi 12. joulukuuta 2000 Palermossa, sekä siihen liittyvät pöytäkirjat,

---

¹ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien korruption vastaisen yleissopimuksen, joka avattiin allekirjoitettavaksi 9. joulukuuta 2003 Meridassa,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan tehdyn sopimuksen, jonka YK:n yleiskokous hyväksyi 20. joulukuuta 1988 (päätöslauselma 1988/8) ja joka oli avoimena allekirjoitettavaksi Wienissä 20. joulukuuta 1988–28. helmikuuta 1989 välisenä aikana ja myöhemmin New Yorkissa 20. joulukuuta 1989 asti,
- ottaa huomioon lahjontaa koskevat Euroopan neuvoston rikos- ja siviilioikeudelliset yleissopimukset, jotka avattiin allekirjoitettaviksi 27. tammikuuta ja 4. marraskuuta 1999, sekä Euroopan neuvoston ministerikomitean päätöslauselmat (98) 7 ja (99) 5, jotka hyväksyttiin 5. toukokuuta 1998 ja 1. toukokuuta 1999 ja joilla perustettiin lahjonnan vastainen valtioiden ryhmä (GRECO),
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 1997 annetun neuvoston säädöksen sellaisen lahjonnan, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, torjumista koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla¹,
- ottaa huomioon kansainvälisissä liikesuhteissa tapahtuvan ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan lahjonnan torjuntaa koskevan yleissopimuksen, joka avattiin allekirjoitettavaksi 17. joulukuuta 1997 Pariisissa, sekä sen myöhemmät täydennysosat,
- ottaa huomioon rikoksen tuottaman hyödyn rahanpesua, etsintää, takavarikkoa ja menetetyksi tuomitsemista sekä terrorismin rahoittamista koskevan Euroopan neuvoston yleissopimuksen, joka avattiin allekirjoitettavaksi 16. toukokuuta 2005 Varsovassa, sekä Euroopan neuvoston ministerikomitean 13. lokakuuta 2010 antaman päätöslauselman CM/Res(2010)12 rahanpesun vastaisia toimenpiteitä ja terrorismin rahoitusta arvioivan asiantuntijakomitean (Moneyval) säännöistä,
- ottaa huomioon rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) 40 suositusta ja 9 erityissuositusta rahanpesun sekä terrorismin rahoituksen ja aseiden leviämisen torjumiseksi,
- ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomitean (BCBS) toimet,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/841/YOS² järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta,
- ottaa huomioon 26. kesäkuuta 2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/500/YOS³ rahanpesusta, rikosentekovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittämisestä, jäädyttämisestä tai takavarikoimisesta ja menetetyksi tuomitsemisesta, 22. heinäkuuta 2003 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2003/577/YOS⁴ omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päätösten täytäntöönpanosta Euroopan

---

¹ EYVL C 195, 25.6.1997, s. 1.

² EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42.

³ EYVL L 182, 5.7.2001, s. 1.

⁴ EUVL L 196, 2.8.2003, s.45.

unionissa, 24. helmikuuta 2005 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2005/212/YOS¹ rikoksen tuottaman hyödyn ja rikoksella saadun omaisuuden sekä rikoksentekovälineiden menetetyksi tuomitsemisesta sekä 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2006/783/YOS² vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin,

- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/845/YOS³ varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien jäsenvaltioiden toimistojen yhteistyöstä rikoksen tuottaman hyödyn tai muun rikokseen liittyvän omaisuuden jäljittämässä ja tunnistamisessa sekä mainitun päätöksen 8 artiklan mukaisen komission kertomuksen COM(2011)0176,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS⁴ eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä sekä sen muutossäädökset,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/465/YOS⁵ yhteisistä tutkintaryhmistä sekä komission kertomuksen mainitun puitepäätöksen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä (COM(2004)0858),
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2009 tehdyn neuvoston päätöksen 2009/902/YOS⁶ eurooppalaisen rikosentorjuntaverkoston perustamisesta,
- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU⁷ ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta sekä komission tiedonannon ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävästä EU:n strategiasta vuosiksi 2012–2016 (COM(2012)0286),
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja sen, että ihmiskauppaa ja maahanmuuttoa koskeviin tapauksiin liittyvien lasten etu on asetettava aina etusijalle,
- ottaa huomioon lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU⁸,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁹ rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen sekä komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle mainitun direktiivin soveltamisesta (COM(2012)0168),
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston

---

¹ EUVL L 68, 15.3.2005, s. 49.

² EUVL L 328, 24.11.2006, s. 59.

³ EUVL L 332, 18.12.2007, s. 103.

⁴ EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1.

⁵ EYVL L 162, 20.6.2002, s. 1.

⁶ EUVL L 321, 8.12.2009, s. 44.

⁷ EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁸ EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.

⁹ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

asetuksen (EY) N:o 1889/2005¹ yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta,

- ottaa huomioon 11. helmikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 273/2004² huumausaineiden lähtöaineista,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1781/2006³ maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana,
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2003 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2003/568/YOS⁴ lahjonnan torjumisesta yksityisellä sektorilla sekä mainitun puitepäätöksen 9 artiklan mukaisen komission kertomuksen neuvostolle (COM(2007)0328),
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY⁵ vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta sekä 31. maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY⁶ julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta sekä niiden myöhemmät muutokset,
- ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/29/EU⁷ rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen (COM(2013)0045) direktiiviksi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen (COM(2012)0085) direktiiviksi rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon komission direktiiviehdotuksen (COM(2010)0517) tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä ja neuvoston puitepäätöksen 2005/222/YOS kumoamisesta,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Toimintasuunnitelma veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi” (COM(2012)0722),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta

---

¹ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 9.

² EUVL L 47, 18.2.2004, s. 1.

³ EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.

⁴ EUVL L 192, 31.7.2003, s. 54.

⁵ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁶ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁷ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.

- ”Ensimmäinen vuosikertomus EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta” (COM(2011)0790),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille aiheesta ”Rikosten torjunta digitaaliaikana: Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen perustaminen” (COM(2012)0140),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Kohti sähköisesti välitettävien rahapelien kattavaa eurooppalaista kehystä” (COM(2012)0596),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Rikollisuuden mittaaminen EU:ssa: tilastollinen toimintasuunnitelma vuosiksi 2011–2015” (COM(2011)0713),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle konkreettisista tavoista tehostaa veropetosten ja veronkierron torjuntaa EU:ssa ja sen ulkopuolella (COM(2012)0351),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Kohti EU:n kriminaalipolitiikkaa: EU:n politiikkojen tehokkaan täytäntöönpanon varmistaminen rikosoikeuden keinoin” (COM(2011)0573),
  - ottaa huomioon 6. kesäkuuta 2011 annetun komission kertomuksen neuvostolle tavoista, joilla Euroopan unioni voisi osallistua Euroopan neuvoston lahjonnan vastaisen valtioiden ryhmän (GRECO) toimintaan (COM(2011)0307),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Järjestäytyneen rikollisuuden torjunta – Rikoshyödyn takaisinperiminen” (COM(2008)0766),
  - ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille järjestäytyneen talousrikollisuuden ehkäisemisestä ja torjumisesta (COM(2004)0262),
  - ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2007 annetun komission suosituksen 2007/425/EY luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 täytäntöönpanon valvontatoimista,
  - ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman¹ verotuksesta ja kehityksestä – yhteistyö kehitysmaiden kanssa hyvän hallintotavan edistämiseksi verotusallalla,
  - ottaa huomioon 15. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n toimista korruption torjumiseksi², 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta Euroopan unionissa³ ja 22. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman

---

¹ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 37.

² EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 121.

³ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 66.

EU:n lähestymistavasta rikosoikeuteen¹,

- ottaa huomioon 17. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman aiheesta ”laittoman kalastuksen torjunta maailmanlaajuisesti – EU:n rooli”²,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman sopupeleistä ja lahjonnasta urheilussa³,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2013 suosituksista komissiolle Euroopan unionin hallintomenettelylaista antamansa päätöslauselman⁴,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin ehdotuksesta suositukseksi neuvostolle terrorismin rahoituksen vastaisista toimista⁵,
- ottaa huomioon Europolin laatiman järjestäytyntä rikollisuutta koskevan vuoden 2013 uhkakuva-arvion (SOCTA),
- ottaa huomioon veropetosten, veronkierron ja veroparatiisien torjunnasta 21. toukokuuta 2013 antamansa päätöslauselman⁶,
- ottaa huomioon julkisten kuulemisten johtopäätökset sekä työasiakirjoista käytyjen keskustelujen ja arvovaltaisten asiantuntijoiden kanssa käydyn näkemystenvaihdon lopputulokset samoin kuin järjestäytyntä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevän erityisvaliokunnan valtuuskuntien tutustumiskäyntien tulokset,
- ottaa huomioon vastaukset kansallisille parlamenteille lähetettyyn kyselyyn, joka koski niiden roolia järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun torjunnassa ja niiden kokemuksia siitä,
- ottaa huomioon parlamentin jäsenten Ayala Senderin, Díaz de Mera García Consuegran, McClarkinin ja Mitchellin järjestäytyntä rikollisuutta koskeneet kannanotot,
- ottaa huomioon parlamentin jäsenten de Jongin, Gabrielin, Skylakakisin ja Weilerin korruptiota koskeneet kannanotot,
- ottaa huomioon parlamentin jäsenten Borghezion ja Tavaresin rahanpesua koskeneet kannanotot,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon järjestäytyntä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevän erityisvaliokunnan väliaikaisen mietinnön (A7-0175/2013),

Järjestäytynyt rikollisuus, korruptio ja rahanpesu

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0208.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0516.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0098.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0004.

⁵ EUVL C 124 E, 25.5.2006, s. 254.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0205.

- A. toteaa, että järjestäytyneitä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevän erityisvaliokunnan tehtäväksi annettiin tutkia järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun laajuutta parhaiden saatavilla olevien uhakuva-arvioiden pohjalta ja ehdottaa EU:lle asianmukaisia toimenpiteitä, joiden avulla voidaan ehkäistä ja torjua näitä uhkia sekä puuttua niihin kansainvälisellä tasolla sekä unionin ja jäsenvaltioiden tasolla;
- B. ottaa huomioon, että perinteiset rikollisjärjestöt ovat jatkuvasti laajentaneet vaikutuspiiriään kansainvälisesti hyödyntämällä Euroopan unionin sisärajojen poistamisen, talouden globalisaation ja uusien teknologioiden suomia uusia mahdollisuuksia ja luomalla yhteyksiä muissa maissa toimiviin rikollisryhmiin (kuten eteläamerikkalaisiin huumausainekartelleihin ja venäjänkieliseen järjestäytyneeseen rikollisuuteen) jakaakseen markkinat ja vaikutusalueet niiden kanssa; toteaa, että rikollisryhmien toiminta laajentuu jatkuvasti huumausainekaupan, ihmiskaupan, laittoman maahanmuuton järjestämisen ja asekaupan välisten yhteyksien lisääntyessä; toteaa, että terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden välisestä sidoksesta on muodostumassa entistä tiiviimpi;
- C. ottaa huomioon, että sen lisäksi, että maailmanlaajuinen talouskriisi tarjoaa kasvualustan tiettyjen henkilöiden laittomien toimien lisääntymiselle, se johtaa myös uudentyypiseen järjestäytyneeseen rikolliseen toimintaan, kuten petoksiin ja korruptioon ammattilaisurheilussa, jokapäiväisten kulutustavaroiden, kuten elintarvikkeiden ja lääkkeiden, väärennöksiin, halvan työvoiman salakuljetukseen ja ihmiskauppaan; ottaa huomioon, että soluttautumalla lailliseen talouteen järjestäytyneellä rikollisuudella, petoksilla ja rahanpesulla on tuhoisa vaikutus jäsenvaltioihin;
- D. toteaa, että on erittäin harvinaista, ettei järjestäytyneen rikollisuuden ryhmällä olisi rajat ylittävää toimintaa, ja että tämä on suurin näkymätön uhka unionin kansalaisten turvallisuudelle ja taloudelliselle hyvinvoinnille; toteaa, että kansalaisille ei ole tiedotettu rajat ylittävän rikollisuuden räjähdysmäisestä lisääntymisestä eikä kansallisten lainvalvontaviranomaisten kyvyttömyydestä torjua sitä muualla kuin omien kansallisten rajojensa sisäpuolella;
- E. katsoo, että on havaittavissa, että erilaiset rikollisjärjestöt auttavat yhä useammin toisiaan ja onnistuvat näin ollen – myös uusien kansainvälisten yhteyksiensä ja toimintansa monipuolistumisen avulla – sivuuttamaan niin kielelliset ja etniset erot kuin kaupallisten etujensa erilaisuuden ja hoitavat laitonta kauppaa yhdessä vähentääkseen kustannuksia ja tehdäkseen mahdollisimman paljon voittoa maailmanlaajuisen talouskriisin aikana;
- F. toteaa, että SOCTA-arviossa 2013 esitettyjen arvioiden mukaan unionissa on nykyään vähintään 3 600 aktiivisesti toimivaa järjestäytyneen rikollisuuden ryhmää, ja ottaa huomioon, että näiden järjestöjen laajalti yleistyneitä piirteitä ovat niiden verkostoitumistyyli ja yhteistyöhön perustuva toimintatapa, niiden merkittävä asema kansainvälisessä laillisessa taloudessa, niiden ja erityisesti laajempien järjestöjen taipumus keskittyä samanaikaisesti rikollisuuden eri muotoihin ja se, että jopa 70 prosentilla nykyisistä järjestöistä on eri kansallisuuksia edustavia jäseniä, mikä on osoitus ilmiön rajatylittävistä luonteesta;
- G. toteaa, että köyhyys mahdollistaa osaltaan järjestäytyneen rikollisuuden, sillä rikollisjärjestöt käyttävät sitä hyväkseen;
- H. toteaa, että on tärkeää poistaa köyhyys ja parantaa ihmisten mahdollisuuksia työllistyä ja

päästä sosiaalisen suojelun piiriin;

- I. toteaa, että ihmiskauppaa, ihmisten elinten kauppaa, prostituutioon pakottamista, orjuutta sekä pakkotyöleirien perustamista hallinnoivat usein kansainväliset rikollisjärjestöt; toteaa, että kansainvälistä elinkauppaa ja sen yhteyksiä rikollisjärjestöihin on välttämättömästi ja pikaisesti ryhdyttävä seuraamaan; toteaa, että ihmiskauppa on rikollisuuden muoto ja nopeasti muuttuva ilmiö, joka tuottaa vuosittain 25 miljardin euron voitot ja joka koskee kaikkia jäsenvaltioita;
- J. toteaa, että pakkotyötä tekevien kokonaismääräksi kaikissa EU:n jäsenvaltioissa on arvioitu 880 000, joista 30 prosenttia on arvioiden mukaan seksuaalisen hyväksikäytön ja 70 prosenttia pakkotyön uhreja, joista suurin osa on naisia EU:ssa; toteaa, että pakkotyö on erittäin tuottavaa järjestäytyneen rikollisuuden kannalta ja se johtaa sosiaaliseen polkumyyntiin ja aiheuttaa menetettyjen verotulojen muodossa vahinkoa yhteiskunnalle;
- K. toteaa, että ihmiskaupan uhrit ovat peräisin sekä EU:n sisältä että sen ulkopuolelta;
- L. toteaa, että ihmiskaupan uhrit palkataan, kuljetetaan tai kätetään pakolla tai huijaamalla, jotta heitä voitaisiin käyttää seksuaalisesti hyväksi tai pakkotyöhön ja -palveluihin muun muassa kerjäämiseen, orjuuteen, orjatyöhön, rikoksiin, kotitaloustyöhön, adoptoitaviksi, avioliittoon pakottamiseen tai elinten poistamiseen; toteaa, että uhreja hyväksikäytetään ja heidät alistetaan täysin ihmiskauppioiden tai hyväksikäyttäjien valtaan, heidät pakotetaan maksamaan takaisin valtavia velkoja, heiltä riistetään usein henkilöasiakirjat, heitä pidetään lukittuina ja eristyksissä ja heitä uhkailaan, he elävät koston pelossa vailla rahaa ja heitä pelotellaan paikallisilla viranomaisilla ja näin he menettävät kaiken toivonsa pakenemisesta tai paluusta normaaliin elämään;
- M. toteaa, että EU:n ulkorajojen sulkeminen on mahdotonta;
- N. toteaa, että vuosittain 2 000 ihmistä menettää henkensä Välimerellä heidän yrittäessään päästä EU:n rajojen sisäpuolelle;
- O. toteaa, että muuttuvilla yhteiskunnallis-taloudellisilla oloilla on vaikutusta ihmiskaupan kehittymiseen, mutta silti uhrit ovat useimmiten peräisin maista ja alueilta, joita koettelevat taloudelliset ja yhteiskunnalliset vastoinkäymiset ja joissa haavoittuvuutta aiheuttavat tekijät ovat pysyneet samoina vuosikausia; toteaa, että muita ihmiskauppaan vaikuttavia seikkoja ovat seksiteollisuuden voimakas kasvu sekä halvan työvoiman ja tuotteiden kysyntä ja että yhteinen tekijä ihmiskaupan uhriksi joutumiselle on yleensä lupaus paremmasta elämänlaadusta ja omasta tai perheen toimeentulosta;
- P. katsoo, että elinten, aseiden, huumausaineiden, kemialliset ja biologiset aineet sekä säteily- ja ydinaineet ja huumausaineiden lähtöaineet sekä reseptilääkkeet mukaan lukien, luonnonvaraisten eläinten, ruumiinosien, savukkeiden, tupakan, taideteosten ja muiden tuotteiden laitonta kauppaa ja salakuljetusta harjoitetaan eri tahoilla, sillä luodaan uusia rikollismarkkinoita kaikkialla Euroopassa, se tarjoaa suunnattomia voitonmahdollisuuksia rikollisjärjestöille ja heikentää unionin ja jäsenvaltioiden rajojen turvallisuutta, sisämarkkinoiden toimintaa ja taloudellisia etuja;
- Q. toteaa, että rikollisryhmät ovat ottaneet käyttöön uusia reittejä huumausainekaupassa ja liittäneet mukaan muita tuotteita; panee merkille, että internet toimii välineenä ja uutena väylänä huumausaineiden lähtöaineiden hankinnassa ja psykotrooppisten aineiden

- levittämisessä; toteaa, että huumausaineiden lähtöaineilla, kuten efedriinillä, pseudoefedriinillä ja etikkahappoanhydridillä käytävää kauppaa ei valvota riittävästi unionissa ja se on huomattava vaaratekijä;
- R. toteaa, että synteettisten huumausaineiden valmistuksessa lähtöaineina käytettävien kemikaalien ja välineiden valvonta on keskeinen tekijä huumausaineiden tarjonnan vähentämisessä;
- S. toteaa, että rikollisjärjestöt voivat siirtää laillisiin tarkoituksiin käytettäviä kemikaaleja pois laillisen kaupan väyliltä ja käyttää niitä huumausaineiden lähtöaineina; toteaa, että vuonna 2008 heroinin tärkeimmän lähtöaineen etikkahappoanhydridin maailmanlaajuisista takavarikoista 75 prosenttia tehtiin EU:ssa ja YK:n kansainvälisen huumausainevalvontalautakunnan raporteissa viitataan edelleen siihen, että unioni ei ole toistaiseksi toteuttanut tarpeeksi tiukkoja toimenpiteitä ehkäistäkseen näiden lähtöainekemikaalien kulkeutumista laittomiin tarkoituksiin;
- T. toteaa, että monet unionin kansalaiset elävät köyhyudessa ja kärsivät työttömyydestä samalla, kun rajatylittävä rikollisuus lisääntyy vuosi vuodelta;
- U. toteaa, että rikollisryhmien toiminnan seurauksena menetettyjen laillisten työpaikkojen määrää unionissa ei voida laskea tarkasti, sillä rikolliset eivät julkaise raportteja, mutta sen voidaan arvioida liikkuvan kymmenissä miljoonissa;
- V. toteaa, että jäsenvaltioiden hallitusten ja unionin menettämien verotulojen määrästä voidaan vastaavasti esittää pelkkiä arvioita mutta oletettavaa on, että kyse on sadoista miljardeista euroista vuosittain ja että määrä on kasvussa;
- W. toteaa, että savukkeiden laiton kauppa aiheuttaa vuosittain noin 10 miljardin euron verotappiot; toteaa, että kevyiden aseiden kaupan liikevaihto maailmassa arvioidaan 170–320 miljoonaksi dollariksi vuodessa ja että Euroopassa liikkuu lisäksi noin 10 miljoonaa laitonta asetta, mikä on vakava uhka kansalaisten turvallisuudelle ja lainvalvonnalle; toteaa, että edellä mainittu kauppa voi aiheuttaa verojen menetyksiä valtioille ja vahinkoa tuottajille ja se edistää muiden laittoman rikollisuuden muotojen leviämistä, mikä puolestaan luo vakavia sosiaalisia uhkia, sillä siitä voi helposti tulla terrorismin rahoituslähde;
- X. toteaa, että arvioiden mukaan luonnonvaraisten eläinten ja ruumiinosien kaupan tulot ovat noin 18–26 miljardia euroa vuosittain ja EU on niiden ensisijainen kohdemarkkina-alue maailmassa;
- Y. toteaa, että laiton kauppa aiheuttaa menetyksiä valtioiden tuloihin, vahingoittaa valmistajia ja vaikuttaa haitallisesti työllisyyteen sekä yleiseen ja yhteiskunnalliseen toimintaympäristöön;
- Z. panee merkille, että rikollisjärjestöjen soluttautumiskyky on parantunut, sillä ne toimivat nykyisin aktiivisesti muun muassa julkisten rakennusurakoiden, liikenteen, hypermarkettien, jätehuollon, luonnonvaraisten eläinten ja luonnonvarojen kaupan, yksityisten turvallisuuspalvelujen ja aikuisviihteen aloilla, joista monet ovat poliittisen valvonnan ja päätösvalan alaisia; toteaa, että näin ollen järjestäytyneet rikollisuus on yhä lähempänä globaalia taloudellista toimijaa, joka harjoittaa selkeää yritystoimintaa ja joka on erikoistunut toimittamaan samanaikaisesti erilaisia laittomia mutta enenevässä määrin

myös laillisia hyödykkeitä ja palveluja ja se vaikuttaa unionin ja maailmanlaajuiseen talouteen aiheuttaen liike-elämälle vuosittain 870 miljardin Yhdysvaltojen dollarin kustannukset;

- AA. toteaa, että ympäristöön liittyvästä järjestäytyneestä ja mafian kaltaisesta rikollisesta toiminnasta, johon liittyy muun muassa jätteiden laittoman kuljetuksen ja loppusijoittamisen sekä ympäristö-, luonnonmaisema-, taide- ja kulttuuriperinnön tuhoamisen eri muodot, on nyt tullut kansainvälistä ja ns. ekomafian torjumiseen ja ehkäisemiseen tarvitaan kaikkien Euroopan valtioiden yhteisiä toimia, jotta siitä voidaan tehdä aiempaa tehokkaampaa;
- AB. toteaa, että järjestäytyneen rikollisuuden ja mafiaverkostojen tuottamat valtavat rahamäärät kanavoidaan pankkeihin ja rahoitusmarkkinoille Euroopan unionin sisällä ja niistä tehdään näin rikosten avunantajia;
- AC. toteaa, että kansainvälisillä pankkilaitoksilla on merkittävä rooli rahanpesun mahdollistamisessa ja ne ovat suoraan osallistuneet järjestäytyneen rikollisuuden tuottojen pesemiseen;
- AD. toteaa, että Europolin vuonna 2013 julkaisemassa SOCTA-arviossa huomautetaan, että hyödykkeiden väärentäminen ja tavaroiden laitton kauppa ovat kasvussa rikollismarkkinoilla ja talouskriisi vaikuttaa niihin voimistavasti; toteaa, että huumausaineiden kauppa on edelleen suurin rikollinen markkina-alue; toteaa, että laitton jätteiden kauppa ja energiaan liittyvät petokset ovat uusia kasvavia uhkia, joihin on kiinnitettävä erityistä huomiota;
- AE. katsoo, että kaikenlaisen järjestäytyneen rikollisuuden tehokas torjunta perustuu sellaisten toimien kehittämiseen ja toteuttamiseen, joilla pyritään estämään rikollisjärjestöjä pääsemään käsiksi rahavaroihinsa puuttumalla tarvittaessa pankkisalaisuuteen;
- AF. toteaa, että rikollisjärjestöt hyötyvät usein niiden ja muiden toimijoiden väliin jäävästä harmaasta alueesta ja tiettyjä operaatioita varten ne lyöttäytyvät yhteen valkokaulusrikollisten (muun muassa yrittäjien, kaikilla päätöksenteon tasoilla toimivien virkamiesten, poliitikkojen, pankkien ja ammatinharjoittajien) kanssa, joilla on rikollisjärjestöjen kanssa molemmille osapuolille kannattavia liikesuhteita, vaikka he eivät varsinaisesti kuulukaan niihin;
- AG. toteaa, että joissakin unionin jäsenvaltioihin kuulumattomissa Euroopan maissa suuri osa yhteiskunnasta on harmaan talouden piirissä ja hankkii toimeentulonsa rikollisella toiminnalla; toteaa, että tämä koskee pääasiassa nuorisoa;
- AH. toteaa, että järjestäytyneen rikollisuuden tyypillisiin toimintatapoihin kuuluu väkivallan, uhkailun ja terrorismin lisäksi nykyään myös lahjonta; toteaa, että rahanpesu liittyy järjestäytyneelle rikollisuudelle tyypillisen toiminnan lisäksi myös korruptioon ja verorikoksiin; toteaa, että eturistiriidat voivat olla yksi korruption ja petoksen syistä; toteaa näin ollen, että vaikka järjestäytynyt rikollisuus, korruptio ja rahanpesu ovat erillisiä ilmiöitä, ne usein liittyvät toisiinsa; toteaa, että järjestäytynyt rikollisuus voi myös käyttää julkisia ja yksityisiä järjestöjä, myös voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä peitejärjestöinä korruptio- ja rahanpesutarkoituksiin;
- AI. toteaa, että tutkivilla journalisteilla on tärkeä rooli korruption, petoksen ja järjestäytyneen

rikollisuuden paljastamisessa ja siksi he ovat alttiina taloudellisille ja turvallisuutta koskeville uhkauksille; ottaa huomioon, että esimerkiksi kuluneiden viiden vuoden aikana 27 jäsenvaltiossa on julkaistu yhteensä 233 journalistista selvitystä EU:n varojen väärinkäyttöön liittyvistä petostapauksista¹; toteaa, että erityisesti komission ja muiden kansainvälisten instituutioiden on ehdottomasti myönnettävä lisärahoitusta tutkivan journalismin tukemiseksi ja tehostamiseksi;

AJ. toteaa, että rahanpesu, korruptio ja järjestäytynyt rikollisuus, joihin eurooppalaiset toimijat syyllistyvät, vaikuttavat erittäin vahingollisesti kehitysmaihin ja estävät niiden kehittymisen sen seurauksena, että niiden luonnonvaroja ryöstetään, niiden verotuloja vähennetään ja niiden julkinen velka kasvaa;

AK. toteaa, että internetin avulla rikollisryhmät voivat toimia aiempaa nopeammin ja laajemmin ja sen johdosta rikollisen toiminnan rakenteet ovat muuttuneet; toteaa, että tietoverkkorikollisuus, erityisesti petosten ja lasten hyväksikäytön muodossa, on kasvava uhka, ja rikollisjärjestöt käyttävät sähköistä urheiluviedonlyöntiä voittojen saamiseen ja rahanpesuun kaikkialla maailmassa;

AL. toteaa, että sopupelit ovat uusi erittäin tuottoisa rikollisuuden muoto, josta saatavat tuotot ovat suuria ja tuomiot lieviä ja joka on rikollisille tuottoisaa liiketoimintaa, koska selvitysprosentit ovat matalia;

Kansalaisten ja laillisen talouden puolustaminen

AM. katsoo, että kansalaisten suojeleminen ja laillinen ja kilpailukykyinen talous ovat riippuvaisia poliittisesta tahdosta kaikilla tasoilla samoin kuin päättäväisistä toimista, joilla torjutaan järjestäytyneitä rikollisuutta, ihmiskauppaa, korruptiota ja rahanpesua, jotka aiheuttavat suurta vahinkoa yhteiskunnassa ja erityisesti uhkaavat lainkuuliaisten yrittäjien mahdollisuuksia harjoittaa toimintaansa sekä vaarantavat kansalaisten ja kuluttajien turvallisuuden ja valtion demokraattiset perusperiaatteet;

AN. toteaa, että rikollisryhmät hyödyntävät nykyaikaista teknologiaa, toimintaympäristöjä ja mahdollisuuksia, jotka edustavat laillisia liiketoimintamahdollisuuksia ja tavoitteita; toteaa, että rikollisryhmillä on korkeatasoista asiantuntemusta, ne ovat erittäin järjestäytyneitä ja niillä on runsaasti kokemusta ja tietoa, joita on tukemassa entistä suurempi liikkuvuus, paremmat yhteydet ja matkustamisen helppous; toteaa, että tämä on johtanut siihen, että järjestäytynyt rikollisuus on vähemmän paikallista ja sen toiminnassa voidaan käyttää hyväksi erilaisia lainsäädäntöjärjestelmiä ja kansallisia lainsäädäntöjä;

AO. toteaa, että YK:n huumeiden ja rikollisuuden torjunnasta vastaavan järjestön (UNODC) mukaan laittomasta toiminnasta peräisin olevan rahan osuus on 3,6 prosenttia koko maailman BKT:stä ja rahanpesuun liittyvien maailmanlaajuisten rahavirtojen osuus noin 2,7 prosenttia koko maailman BKT:stä; toteaa, että komission arvion mukaan korruption aiheuttamat kustannukset ovat pelkästään Euroopan unionissa noin 120 miljardia euroa vuodessa eli 1 prosentti EU:n bruttokansantuotteesta; panee merkille, että kyse on merkittävistä summista, jotka ovat pois taloudellisesta ja sosiaalisesta kehittämisestä, julkisesta taloudesta ja kansalaisten hyvinvoinnin edistämisestä;

---

¹ 17. lokakuuta 2012 julkaistu Euroopan parlamentin selvitys ”Study on the Deterrence of fraud with EU funds through investigative journalism in EU-27” (PE 490.663).

- AP. toteaa, että laittomasta toiminnasta ja rahanpesuverkostoista peräisin olevilla tuloilla on kielteinen vaikutus unionin talouteen, sillä ne kannustavat keinottelemiseen ja rahoituskuplien syntyymiseen, jotka ovat vahingollisia reaalityaloudelle;
- AQ. katsoo, että eräissä maissa korruptio on vakava uhka demokratialle ja haittaa vakavasti julkishallinnon tehokkuutta ja oikeudenmukaisuutta; katsoo, että se rajoittaa investointeja, vääristää sisämarkkinoiden toimintaa, estää reilun kilpailun yritysten välillä ja vaarantaa viime kädessä jopa talouskehityksen, sillä resurssit kohdentuvat epätarkoituksenmukaisesti ja etenkin julkisten palvelujen ja erityisesti sosiaalipalvelujen käytössä olevat rahavarat vähenevät; katsoo, että byrokratian monimutkaisuus ja turhien ennakkolupien korkea määrä voivat ehkäistä yritystoimintaa, hankaloittaa laillista taloudellista toimintaa ja kannustaa virkamiesten lahjontaan tai synnyttää muita korruption muotoja;
- AR. toteaa, että erot virkamiesten lahjontaa koskevissa lainsäädännöissä ja niiden täytäntöönpanossa vaikuttavat kielteisesti sisämarkkinoihin paitsi siksi, että yrityksillä ei ole yhtäläisiä toimintaedellytyksiä vaan myös siksi, että tällaista lahjontaa esiintyy Euroopan unionin sisällä myös silloin, kun yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneet yritykset lahjovat toisen jäsenvaltion virkamiehiä ja häiritsevät näin markkinoiden toimintaa;
- AS. toteaa, että 74 prosenttia unionin kansalaisista pitää korruptiota merkittävänä ongelmana omassa maassaan ja kansainvälisesti¹ ja että lahjontaa ilmeisesti esiintyy kaikilla yhteiskunnan alueilla; toteaa, että korruptio heikentää kansalaisten luottamusta demokraattisiin instituutioihin ja vaaleilla valittujen hallitusten kykyyn ylläpitää oikeusvaltion periaatteita, koska sillä luodaan etuoikeuksia ja niiden myötä sosiaalista epätasa-arvoa; toteaa, että poliitikkoja kohtaan tunnettu epäluottamus lisääntyy vakavan talouskriisin aikana;
- AT. toteaa, että alat, joilla saadaan eniten ilmoituksia vähäisestä korruptiosta, kun verrataan lahjontatapausten suhdetta yhteydenottojen määrään, ovat keskimäärin: sairaanhoitopalvelut 6,2 prosenttia, lentokenttäpalvelut 5 prosenttia, tulli 4,8 prosenttia, oikeuslaitos 4,2 prosenttia, poliisivoimat 3,8 prosenttia, rekisteröinti- ja lupapalvelut 3,8 prosenttia, koulutusjärjestelmä 2,5 prosenttia, julkiset palvelut 2,5 prosenttia ja verotulot 1,9 prosenttia;
- AU. toteaa, että alueilla, joilla rikollisuutta esiintyy runsaasti, paikallistalouden resurssit ajautuu laittomia teitä järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja tämä taas lannistaa halua ryhtyä yrittäjäksi ja vähentää investointeja muista valtioista; toteaa, että näillä alueilla laillisesti toimivien yritysten on vaikea saada lainaa, koska lainakustannukset ja pankkien vakuusvaatimukset ovat suuremmat; toteaa, että vaikeuksissa olevat yritykset ovat joskus pakotettuja kääntymään rikollisjärjestöjen puoleen saadakseen luottoa investointeja varten;
- AV. toteaa, että paikallisesti järjestäytyneet rikolliset käyttävät hyväkseen laillisen talouden porsaanreikiä ja heistä saattaa näin tulla keskeisiä toimijoita päivittäistavaroiden toimittamisessa; katsoo, että paikallisyhteisöjä uhkaavan kiristyksen ja pelottelun lisäksi, tämä muodostaa yritysten ja kansalaisten turvallisuuden kannalta vaaran lailliselle taloudelle ja koko yhteisölle; katsoo, että tietoverkkorikollisuus, luovan sisällön väärentäminen tai laiton sähköinen kauppa, lapsipornografia, lääkkeiden, laillisten

---

¹ Korruptiota käsittelevä erityiseurobarometri 374, helmikuu 2012.

psykotropisten aineiden, huumausaineiden lähtöaineiden, komponenttien, varaosien ja muiden jokapäiväisessä käytössä olevien tuotteiden laiton kauppa sekä asianomaisiin oikeuksiin ja toimilupiin liittyvät ongelmat uhkaavat kansanterveyttä, turvallisuutta, työllisyyttä ja yhteiskunnallista vakautta ja voivat aiheuttaa kyseisten alojen yrityksille jopa niin merkittävää vahinkoa, että niiden mahdollisuudet jatkaa toimintaansa vaarantuvat;

- AW. toteaa, että maatalous- ja elintarvikealaan kohdistuvien rikosten lisääntyvä määrä uhkaa vakavasti unionin kansalaisten terveyttä ja aiheuttaa myös huomattavaa vahinkoa niille maille, jotka ovat tehneet elintarvikkeiden laadukkuudesta valttikorttinsa;
- AX. toteaa, että lasten hyväksikäyttö internetin kautta ja lapsipornografia ovat erityinen uhka; toteaa, että tietoverkkorikollisuus ja erityisesti voittoa kiihkeästi tavoitteleva tietoverkkorikollisuus ja luvaton tunkeutuminen tietojärjestelmiin ovat yleensä kytköksissä rahoituspetoksiin; toteaa, että tietoverkkorikollisuus, johon sisältyy laittomien palvelujen tarjoaminen, on kasvussa ja haittaohjelmien määrä lisääntyy jyrkästi; toteaa, että näiden asioiden kanssa työskentelevät EU:n elimet tarvitsevat lisärahoitusta;
- AY. panee merkille, että rahanpesu on saamassa yhä mutkikkaampia ja vaikeammin jäljitettävissä olevia muotoja; toteaa, että rikollisjärjestöt käyttävät laittomasti hankittujen rahojen pesemisessä yhä enemmän laitonta ja joskus laillista vedonlyöntiä sekä sopupelejä urheilussa ja erityisesti internetissä sekä pankkeja maissa, joissa rahavirtojen valvonta ei käytännössä riittävästi toimi rahanpesun ja veronkierron estämiseksi; toteaa, että sopupelejä olisi pidettävä järjestäytyneen rikollisuuden tuottoisana muotona; katsoo, että laillista vedonlyöntiä olisi tuettava yritystoimintana toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen pohjalta;
- AZ. katsoo, että yrityksen kirjanpidon väärentäminen on usein olennaista epävirallisen likviditeetin luomisessa, ja toteaa, että sillä vähennetään verotettavaa tuloa ja sitä voidaan käyttää korruptio- tai rahanpesutarkoituksiin, minkä ohella se hankaloittaa reilua kilpailua ja valtion mahdollisuuksia toteuttaa yhteiskunnallista tehtäväänsä;
- BA. toteaa, että tiukan taloudenpidon aikoina veropetosten arvioidut kustannukset jäsenvaltioille ovat biljoona euroa vuodessa; toteaa, että verojen välttäminen ja veronkierto eivät rajoitu pimeille markkinoille vaan niitä esiintyy myös reaalityössä ja tunnetuissa yrityksissä;

Yhdenmukaistaminen Euroopan tasolla

- BB. katsoo, että jotakin on jo tehty unionin tasolla johdonmukaisen sääntely- ja lainsäädäntökehyksen aikaansaamiseksi järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun torjumiseksi;
- BC. katsoo, että erityisesti rajat ylittävän rikollisuuden tapauksessa jäsenvaltioiden erilaiset tavat suhtautua rikollisuuteen ja erot aineellisissa ja prosessioikeudellisissa rikoslainsäädännössä voivat johtaa porsaanreikiin ja heikkouksiin rikos-, siviili- ja vero-oikeudellisissa järjestelmissä koko unionissa; katsoo, että veroparatiiseista ja leväperäistä pankkipolitiikkaa noudattavista maista sekä itsenäistymään pyrkivistä maista, joista puuttuu voimakas keskusjohto, on tullut merkittäviä tekijöitä järjestäytyneen rikollisuuden rahanpesussa;

- BD. toteaa, että rikollisjärjestöjen rakenne perustuu kansainväliseen verkostoitumiseen ja siksi tällaisiin kansainvälisiin rakenteisiin on puuttava yli rajojen, muun muassa vastaavien kansallisten ja kansainvälisten viranomaisten tehokkaan ja kattavan viestinnän sekä tiedonvaihdon avulla;
- BE. toteaa, että unionin taloudellisten etujen ja euron suojaamisen on oltava etusijalla seurattaessa kasvavaa ilmiötä, jossa rikollisjärjestöt väärinkäyttävät yhä enemmän unionin varoja niin kutsuttujen yhteisöpetosten ja euron väärentämisen kautta;
- BF. toteaa, että unionin tasolla on laadittu Hercule-, Fiscalis-, Tulli- ja Pericles-ohjelman kaltaisia ohjelmia, joilla pyritään suojelemaan unionin taloudellisia etuja ja torjumaan ylikansallista ja rajat ylittävää rikollista ja laitonta toimintaa;
- BG. katsoo, että euroalueen pahin uhka ovat jäsenvaltioiden tuottavuuserot; toteaa, että nämä erot luovat keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä eroja kilpailukyvyssä, joihin ei voida puuttua valuutan devalvoinnilla ja jotka johtavat ankariin ja poliittisesti kestäättömiin säästöohjelmiin, joilla pyritään sisäiseen devalvaatioon; toteaa, että julkisen sektorin systeeminen korruptio, joka on tehokkuuden, ulkomaisten suorien investointien ja innovoinnin huomattavimpia esteitä, on näin myös rahaliiton asianmukaisen toiminnan esteenä;
- BH. toteaa, että unionissa on todettu yli 20 miljoonaa julkisen sektorin vähäistä korruptiotapausta ja on selvää, että korruptioilmiö heijastuu jäsenvaltioiden julkisen hallinnon osiin (ja vastaaviin poliittikkoihin), jotka ovat vastuussa unionin varojen ja muiden taloudellisten etujen hallinnoinnista;
- BI. toteaa, että unionissa on erittäin huomattava verotulovaje, sillä julkisia varoja menetetään arviolta biljoonan euron edestä veropetosten ja veronkierron seurauksena; toteaa näin ollen, että näistä toimista aiheutuu jokaiselle unionin kansalaiselle noin 2 000 euron vuosittaiset kustannukset;
- BJ. toteaa, että järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi jäsenvaltioiden lainsäätäjillä on oltava mahdollisuus reagoida nopeasti ja tehokkaasti rikollisuuden muuttuviin rakenteisiin ja uusiin muotoihin erityisesti siksi, että Lissabonin sopimuksen mukaan kaikki jäsenvaltiot ovat velvoitettuja huolehtimaan, että unioni perustuu vapauksille, turvallisuudelle ja oikeudelle;
- BK. katsoo, että unionin lähestymistavan järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun torjuntaan on perustuttava parhaisiin käytettävissä oleviin uhkakuva-arvioihin ja oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön tehostamiseen myös kolmansien maiden kanssa, rikosten yhteisen tunnusmerkistön määrittämiseen, mukaan lukien osallisuus rikollisjärjestön toimintaan tai rikoksentehtäjän itsensä suorittama rahanpesu, syytteenpanoon kaikista korruptiomuodoista, jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentämiseen prosessuaalisesti merkittävien järjestelyjen, esimerkiksi rikoksen vanhenemisen osalta, järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption avulla hankitun hyödyn menetetyksi tuomitsemista ja palauttamista koskeviin tehokkaisiin menettelyihin, hallituksen, poliitikkojen, lakimiesten, notaarien, kiinteistövälittäjien ja vakuutusyhtiöiden ja muiden yritysten vastuullistamiseen, tuomareiden ja poliisivoimien kouluttamiseen sekä asianmukaisiin ennaltaehkäiseviin keinoihin liittyvien parhaiden käytäntöjen vaihtoon;

- BL. katsoo, että vastavuoroinen tunnustaminen katsotaan peruseriaateeksi, johon EU:n jäsenvaltioiden oikeudellinen yhteistyö rikos- ja siviiliasioissa perustuu;
- BM. toteaa, että ihmiskaupan torjuminen on EU:n ensisijainen painopistealue ja että 1990-luvulta alkaen on laadittu useita aloitteita, toimenpiteitä ja rahoitusohjelmia sekä oikeudellinen kehys; toteaa, että ihmiskauppa kielletään nimenomaisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 5 artiklassa;
- BN. toteaa, että unionin oikeusviranomaisten välillä on oltava keskinäinen luottamus, jotta jäsenvaltiot voisivat tehdä yhteistyötä rikosten torjumisen alalla ja turvata oikeusjärjestelmien toimivuuden; toteaa, että keskinäisen luottamuksen periaate edellyttää suojelua koskevien vähimmäisvaatimusten määrittämistä korkeimmalla mahdollisella tasolla;
- BO. toteaa, että jäsenvaltioiden rikosoikeus- ja rikosoikeudenkäyntijärjestelmät ovat kehittyneet vuosisatojen aikana; toteaa, että jokaisella jäsenvaltiolla on omat tunnus- ja erityispiirteensä, ja katsoo siksi, että rikoslainsäädännön tärkeät osa-alueet on jätettävä kunkin jäsenvaltion päätäntävaltaan;
- BP. ottaa huomioon todistajien ja ilmiantajien välisen oleellisen eron; ottaa huomioon jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin velvollisuuden puolustaa ja suojella niitä, jotka ovat päättäneet asettua vastustamaan järjestäytyntä rikollisuutta ja mafiaa ja asettaneet näin vaaraan oman ja läheistensä elämän;
- BQ. toteaa, että vaikka julkisia hankintoja koskevia tarjouskilpailuja valvotaan tiukasti, niitä seuraava varojen käyttö on kaukana avoimesta ja taloudellisten etujen ilmoittamiskäytännöt ovat varsin monimuotoisia eri jäsenvaltioissa;

Johdonmukainen ja yhdenmukainen säädöskehys

1. katsoo, että tarvitaan asianmukainen poliittinen vastaus rikollisjärjestöjen ja mafian toiminnan torjumiseksi EU:ssa yksityiskohtaisella ja oikea-aikaisella toimintasuunnitelmalla, johon kuuluu lainsäädäntötoimia ja muita kuin lainsäädäntötoimia, joiden avulla pyritään purkamaan nämä järjestöt sekä tunnistamaan ja hankkimaan takaisin kaikenlainen omaisuus, joka liittyy niihin suoraan tai epäsuorasti;
2. on vakuuttunut siitä, että järjestäytyneen ja mafian kaltaisen rikollisuuden voittamiseksi sekä korruption ja rahanpesun kaltaisten ilmiöiden kitkemiseksi, jotka kaikki yhdessä rajoittavat EU:n kansalaisten ja tulevien sukupolvien vapautta, oikeuksia ja turvallisuutta, on tarpeen sekä reagoida tällaisiin rikollisiin toimiin että toimia voimakkaasti niiden ehkäisemiseksi;
3. kehottaa komissiota ehdottamaan yhteisiä oikeuseriaatteita ja toimintamalleja jäsenvaltioiden välistä yhdentymistä ja yhteistyötä varten; kehottaa sitä erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta tehdyn puitepäätöksen täytäntöönpanon arvioinnin perusteella ja jäsenvaltioiden kaikkein edistyneimmän lainsäädännön mallin mukaisesti esittämään lainsäädäntöehdotuksen, jossa esitetään yhteinen järjestäytyneen rikollisuuden määritelmä, johon pitäisi kuulua mafian kaltaiseen järjestöön osallistumisen rikosnimike ja jossa olisi korostettava, että tämänkaltaiset rikollisryhmät muistuttavat rakenteeltaan yritystä ja harjoittavat uhkailua ja otettava huomioon Yhdistyneiden kansakuntien järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen yleissopimuksen 2 a artikla;

painottaa, että ehdotuksissa EU:n aineellisen rikosoikeuden säännöksiksi on noudatettava perusoikeuksia ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta sekä parlamentin EU:n lähestymistavasta rikosoikeuteen 22. toukokuuta 2012 antamassa päätöslauselmassa esitetyt kantoja;

4. kehottaa komissiota laatimaan yhteisen määritelmän korruptiolle johdonmukaisen kokonaisvaltaisen lahjonnan vastaisen politiikan kehittämiseksi; suosittelee, että kun komissio laatii vuonna 2013 julkaistavaa kertomustaan korruption vastaisista toimista, joihin jäsenvaltiot ovat ryhtyneet, se ottaa huomioon kaikki korruption muodot sekä julkisella että yksityisellä sektorilla, mukaan lukien voittoa tavoittelemattomat yhteisöt; toteaa, että kertomuksessa on korostettava jäsenvaltioiden parhaita ratkaisuja korruption kitkemiseksi ja tarjottava luotettavat menetelmät sen mittaamiseksi ja esitettävä kattava katsaus korruptiolle alttiista alueista jäsenvaltioittain; kehottaa komissiota raportoimaan säännöllisesti parlamentille ja UNCAC:n sopimusvaltioiden konferenssille jäsenvaltioiden ja unionin toimista ja päivittämään voimassa olevaa unionin lainsäädäntöä vastaavasti;
5. korostaa, että rahanpesua koskevassa tehokkaassa lainsäädännössä on otettava asianmukaisesti huomioon yhteys rahanpesun vastaisten säännösten ja henkilötietojen suojelua koskevan perusoikeuden välillä, jotta rahanpesua torjutaan madaltamatta vahvistettuja tietosuojanormeja; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille Europolin käyttämän tietosuojajärjestelmän;
6. pyytää komissiota sisällyttämään vuodeksi 2013 suunniteltuun, rahanpesua koskevan rikosoikeuden yhdenmukaistamishdotukseensa yhteisen määritelmän rikosentekijän itsensä suorittamalle rahanpesulle jäsenvaltioiden parhaiden käytäntöjen pohjalta, ja määrittelemään esirikoksiksi vakavina pidetyt rikokset, jotka todennäköisesti tuovat hyötyä tekijälleen;
7. kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksen, jotta kehitettäisiin ihmiskauppaa koskevan direktiivin 18 artiklaa kehottamalla jäsenvaltioita kriminalisoimaan sellaisten palvelujen käyttäminen, joissa on kyse ihmiskaupan uhrien hyväksikäytöstä sekä seksuaalisessa että työvoiman riistämistarkoituksessa;
8. katsoo, että ihmiskaupan uhrien oloja ja heidän kärsimiään järkyttäviä seurauksia on mahdotonta hyväksyä ja että ne ovat ihmisoikeusrikos; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita tekemään ihmiskaupasta sosiaalisesti tuomittavaa voimakkaiden ja jatkuvien sekä selkeät ja aikataulutetut vähentämistavoitteet sisältävien tiedotuskampanjoiden avulla; katsoo, että tällaisia kampanjoita on arvioitava vuosittain 18. lokakuuta vietettävän ihmiskaupan vastaisen eurooppalaisen teemapäivän yhteydessä sekä viiden vuoden kuluttua nykyhetkestä ihmiskaupan vastaisena eurooppalaisena teemavuotena;
9. suosittelee jäsenvaltioille, että ne kehittävät yhteistyössä komission ja Euroopan parlamentin kanssa ja Europolin, Eurojustin ja Euroopan unionin perusoikeusviraston tukemana mahdollisimman yhtenäiset ja johdonmukaiset unionin laajuiset laadulliset ja määrälliset indikaattorit, jotta voidaan mitata vähintäänkin Euroopan unionissa esiintyvän järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun laajuus, kustannukset ja sosiaalinen haitta;
10. kehottaa komissiota ja neuvostoa harkitsemaan, voitaisiinko laatia EU-luettelo

rikollisjärjestöistä samaan tapaan kuin on laadittu luettelo terroristijärjestöksi katsotuista järjestöistä;

11. suositaa, että luodaan eurooppalainen verkosto, jossa tuodaan yhteen korkeakouluja, jotka käsittelevät järjestäytyneeseen rikollisuuteen, korruptioon ja rahanpesuun liittyviä aiheita, jotta edistetään tutkimusta näillä aloilla;
12. painottaa tarvetta soveltaa vastavuoroista tunnustamista koskevia nykyisiä säännöksiä täysimääräisesti ja antaa unionin lainsäädäntöä, jossa taattaisiin tuomioiden ja menetetyksi tuomitsemista koskevien määräysten täytäntöönpano jonkin muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jossa ne on annettu; katsoo, että jäsenvaltioiden keskinäistä oikeusapua ja todisteiden vastavuoroista hyväksyttävyyttä on kehitettävä;
13. katsoo, että rahanpesun ja ihmiskaupan vastaisissa toimissa on keskityttävä syihin, kuten maailmanlaajuiseen eriarvoisuuteen; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita täyttämään kehitysapua ja vuosituhattavoitteita koskevat sitoumuksensa;
14. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa vahvistamaan toimenpiteiden ja ohjelmien, kahdenväliset sopimukset mukaan luettuna, ulkoista ulottuvuutta ihmiskaupan torjumiseksi ennaltaehkäisevin toimin alkuperä- ja kauttakulkumaissa kiinnittäen erityistä huomiota ilman huoltajaa oleviin alaikäisiin ja lapsiin;
15. kehottaa komissiota kehittämään luotettavan seurantajärjestelmän koko EU:ssa, jotta voidaan tehokkaammin seurata ihmiskauppioiden ja ihmiskaupan uhrien liikkeitä;
16. kehottaa komissiota kehittämään pikaisesti yhdessä jäsenvaltioiden ja ihmiskaupan torjunnassa mukana olevien kansainvälisten instituutioiden kanssa sovittujen vakaiden ja yhteisten indikaattorien pohjalta vertailtavissa olevan ja luotettavan EU:n laajuisen tiedonkeruujärjestelmän; katsoo, että tämän tietojärjestelmän näkyvyyden ja kiireellisyyden korostamiseksi voisi olla hyödyllistä perustaa ihmiskaupan vastainen seurantaryhmä ihmiskaupan torjuntaa käsittelevälle jo olemassa olevalle EU:n verkkosivustolle; edellyttää, että kaikki EU:n toimielimet ja seitsemän asianosaista virastoa syöttävät sinne tietonsa ja että kansalaisjärjestöjä ja muita elimiä kehoitetaan tekemään samoin;
17. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön suositukset, jotka esitettiin ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävässä EU:n strategiassa vuosiksi 2012–2016;
18. kehottaa komissiota täyttämään edellytykset, jotka ovat tarpeen ihmiskaupan uhrien eurooppalaisen hätälinjan saamiseksi valmiiksi, jotta voidaan levittää tietoisuutta heidän oikeuksistaan;
19. kehottaa komissiota osoittamaan enemmän resursseja siihen, että torjutaan verkkoyhteisöjen ja tietoverkko rikollisuuden käyttöä ihmiskaupassa;
20. kehottaa komissiota lisäämään rajat ylittävää oikeudellista yhteistyötä ja poliisiyhteistyötä EU:n jäsenvaltioiden ja virastojen välillä, koska ihmiskauppa ei rajoitu yhteen jäsenvaltioon;
21. kehottaa määräämään kovempia seuraamuksia pankeille ja rahoituslaitoksille, jotka osallistuvat järjestäytyneen rikollisuuden rikoshyödyn vastaanottamiseen ja/tai siihen

liittyvään rahanpesuun;

Järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption torjunta ja ehkäisy sekä rikoksen avulla hankitun hyödyn ja omaisuuden haltuun ottaminen

22. menetetyksi tuomitsemisen osalta kehottaa jäsenvaltioita kaikkein edistyneimmän kansallisen lainsäädännön mukaisesti harkitsemaan mallia, joka perustuu siviilioikeudelliseen varojen takavarikointiin tapauksissa, joissa arvioinnin perusteella ja tuomioistuimen luvalla katsotaan, että varat ovat peräisin rikollisesta toiminnasta tai niitä aiotaan käyttää rikolliseen toimintaan; katsoo, että oikeuden päätöksellä voitaisiin soveltaa ennaltaehkäiseviä takavarikointimalleja kansallisia perustuslaillisia takeita noudattaen ja omistusoikeutta ja puolustautumisoikeutta rajoittamatta; kannustaa lisäksi jäsenvaltioita edistämään rikoksen avulla hankitun omaisuuden käyttämistä yhteiskunnallisiin tarkoituksiin; ehdottaa, että toteutetaan toimia ja osoitetaan varoja, joilla rahoitetaan toimia takavarikoidun omaisuuden suojelemiseksi, jotta se voitaisiin säilyttää kokonaisuudessaan;
23. suosittaa, että talouden toimija suljetaan vähintään viiden vuoden ajaksi kaikkialla unionin alueella julkisten sopimusten ulkopuolelle, jos tämä on saanut lopullisen tuomion osallisuudesta rikollisjärjestön toimintaan, rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, osallistumisesta ihmiskaupan ja lapsityövoiman hyödyntämiseen, korruptioon tai muihin yleistä etua vastaan tehtyihin vakaviin rikoksiin, jos rikokset aiheuttavat verotulojen menetyksiä tai sosiaalista haittaa, tai muihin erityisen vakaviin, rajat ylittäviin rikoksiin, joista määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 1 kohdassa (ns. eurorikokset), ja toteaa, että tämän on koskettava myös tapauksia, jotka tulevat ilmi hankintamenettelyn jo alettua; toteaa, että tarjouspyyntömenettelyjen on perustuttava laillisuusperiaatteeseen ja että tässä yhteydessä olisi määriteltävä taloudellisesti edullisimman tarjouksen kriteeri avoimuuden varmistamiseksi (myös sähköisiä hankintoja koskevien järjestelmien avulla) ja petosten, korruption ja muiden vakavien säännövastaisuuksien estämiseksi; kehottaa komission yksiköitä ottamaan käyttöön rakenteen tai yhteistyöjärjestelmän varmistaakseen kokonaisuvaltaisen lähestymistavan korruption rikosten torjuntaan hankintamenettelyjen yhteydessä;
24. panee merkille laillisen ja laittoman yritystoiminnan välisen yhteyden ja että joissakin tapauksissa oikeutetuilla eduilla tuotetaan resursseja laittomalle toiminnalle; korostaa, että oikeutettujen etujen seuranta voi auttaa yksilöimään rikoksen avulla hankittua omaisuutta;
25. toteaa, että huumausaineiden kaupan ja muiden järjestäytyneen rikollisuuden ilmenemismuotojen torjumiseksi poliisi- ja oikeusviranomaisten toiminnassa pitäisi voida hyödyntää Europolin ja Eurojustin kanssa tehtävän yhteistyön lisäksi myös yhteistyöjärjestelyitä liikenne- ja logistiikka-alan ja kemianteollisuuden yritysten kanssa sekä internetpalvelujen tuottajien, pankkien ja rahoituspalvelujen kanssa sekä jäsenvaltioissa että kolmansissa maissa rajoittamatta kuitenkaan niiden luottamuksellisuusvelvollisuuksien soveltamista; korostaa, että on tärkeää torjua huumausaineiden tarjontaa huumausaineiden lähtöaineiden tiiviillä valvonnalla, ja panee tyytyväisenä merkille asetusta (EY) N:o 273/2004 koskevan komission muutosehdotuksen, jossa vahvistetaan tapoja ehkäistä paremmin etikkahapponanhydridin kulkeutumista pois EU:n sisäisestä kaupasta esimerkiksi tätä tuotetta koskevaa rekisteröintivaatimusta laajentamalla;
26. pitää huolestuttavana, että erilaisissa kansallisissa oikeusjärjestelmissä käytössä olevat

tutkintavälineet ovat tehottomia, koska järjestelmissä ei oteta asianmukaisesti huomioon, että tarvitaan tarkoituksenmukaiset ja erityiset välineet rikosjärjestöjen ja mafian kaltaisten järjestöjen torjumiseksi; toistaa pyynnön, jonka se esitti komissiolle 25. lokakuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa ja joka koskee vertailevan tutkimuksen tekemistä eri jäsenvaltioissa käytössä olevista erityisistä tutkintamenetelmistä, jotta voidaan luoda pohjaa EU:n toimille ja tarjota toimivaltaisille viranomaisille tarvittavat tutkintavälineet parhaiden käytäntöjen pohjalta;

27. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja yrityksiä toteuttamaan konkreettisia toimia tuotteiden jäljitettävyyden parantamiseksi (esimerkiksi alkuperämaasta kertovat merkinnät elintarviketuotteissa, CIP-tarkastusleimat aseissa ja verotunnusteiden digitaaliset koodit savukkeissa, alkoholijuomissa ja reseptilääkkeissä), ihmisten terveyden suojelemiseksi, kansalaisten turvallisuuden parantamiseksi, salakuljetuksen estämiseksi ja laittoman kaupan torjunnan tehostamiseksi; pitää valitettavana, että jäsenvaltiot eivät halunneet sisällyttää jäljitettävyyttä unionin tullikoodeksin modernisointiin;
28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään merenkulkualan yhteistyötään ihmiskaupan torjumiseksi ja estääkseen huumausaineiden ja laittomien tai väärennettyjen tuotteiden tuomisen unioniin sen sisäisten ja ulkoisten merirajojen kautta; toteaa, että rajavalvonta edellyttää myös muuttajien perusoikeuksiin liittyvää muuttoliikeulottuvuutta, johon kuuluu tarvittaessa turvapaikkaoikeus sekä ihmiskaupan tai pakkotyön uhreille, erityisesti lapsille, annettava suojeleminen ja apu;
29. toteaa, että on viipymättä määriteltävä toimintasuunnitelma, jolla pyritään unionin tason rikoslain säädöskehukseen ja saamaan käyttöön toimintavälineet tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi ja laajempaa kansainvälistä yhteistyötä Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen avustuksella, jotta kansalaisille, erityisesti heikossa asemassa oleville henkilöille sekä yrityksille ja viranomaisille voidaan antaa takeet hyvästä turvallisuudesta rajoittamatta kuitenkaan tiedonvapautta ja tietosuojaa;
30. panee huolestuneena merkille poliisi- ja oikeusviranomaisten esiin nostamat järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin väliset merkittävät kytkökset, joissa terroristiryhmittymien laitonta toimintaa rahoitetaan laittoman kaupan tuotoilla kansainvälisellä tasolla; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan toimenpiteitään tällaisen toiminnan torjumiseksi;
31. kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään viipymättä kansalliset verkkoturvallisuusstrategiansa, koska järjestäytynyt rikollisuus käyttää yhä enemmän kyberavaruutta ja sen laittomia välineitä;
32. kehottaa komissiota laatimaan ihmiskaupan uhrien suojeleminen ja auttamista koskevan EU:n peruskirjan, jotta voidaan kerätä kaikki nykyiset indikaattorit, toimet, ohjelmat ja resurssit johdonmukaisemmin, tehokkaammin ja tavalla, joka hyödyttää kaikkia mukana olevia sidosryhmiä, jotta uhrien suojeleminen vahvistetaan; kehottaa komissiota luomaan hätänumeron ihmiskaupan uhreille;
33. muistuttaa komissiota siitä, että ihmiskaupan uhreina oleville lapsille olisi annettava erityiskohtelu ja että olisi parannettava ilman huoltajaa oleville alaikäisille tai oman perheensä kauppamille lapsille annettavaa suojeleminen (tapaukset on otettava huomioon, kun ehdotetaan paluuta alkuperämaahan ja yksilöitäessä huoltajia jne.); korostaa tarvetta ottaa sukupuolispesifisen lähestymistavan lisäksi huomioon myös terveysongelmien ja

vammaisuuden rooli;

34. kehottaa komissiota antamaan lisää varoja erikoistuneille kansalaisjärjestöille, medialle ja tutkimukselle, jotta voidaan lisätä uhreille annettavaa tukea, suojelua ja apua niin, ettei heiltä oikeudessa saatava todistus ole yhtä välttämätön; kehottaa komissiota myös vahvistamaan kaikkia näkyvyyteen, tietoisuuden lisäämiseen ja uhrien tarpeisiin liittyviä näkökohtia, jotta voidaan vähentää ihmiskaupan kysyntää ja sen uhrien kokemaa väärinkäyttöä ja edistää nollatoleranssia seksuaalisen ja työhön liittyvän hyväksikäytön suhteen;
35. kehottaa komissiota kehittämään entistä tehokkaamman ja aktiivisemmän taloustutkinnan järjestelmän keskeisenä välineenä paineen vähentämiseksi ihmiskaupan uhreilta, jotka ovat päätodistajina ihmiskauppioiden vastaisissa oikeudenkäynneissä; kehottaa myös komissiota antamaan entistä parempaa erikoiskoulutusta ja riittävästi varoja ihmiskaupan torjumiseen osallistuville EU:n virastoille ja ottamaan samalla huomioon rajat ylittävän ja monikansallisen yhteistyön; muistuttaa komissiota, että nämä toimet edellyttävät kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka edistää monialaista yhteistyötä paikallisella, kansallisella ja monikansallisella tasolla, ja kannustaa jäsenvaltioita perustamaan muun muassa asialle omistettuja poliisin kansallisia tutkintakeskuksia ja edistämään hallinto- ja lainvalvontaviranomaisten välistä yhteistyötä;

Oikeudellisen yhteistyön ja poliisiyhteistyön tehostaminen unionissa ja kansainvälisesti

36. korostaa, että on tärkeää tehostaa yhteistyötä ja lisätä avoimuutta kehittämällä tehokasta viestintää ja tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden oikeus- ja poliisiviranomaisten, Europolin, Eurojustin, OLAFin ja ENISAn sekä kolmansien maiden ja etenkin EU:n naapurivaltioiden vastaavien viranomaisten välillä todisteiden keräämistä koskevien järjestelmien parantamiseksi ja rikosten tutkinnassa tarvittavien tietojen tehokkaan käsittelyn ja vaihdon varmistamiseksi, mukaan lukien unionin taloudellisten etujen vastaiset rikokset, siten että kunnioitetaan täysimääräisesti toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita sekä Euroopan unionin perusoikeuksia; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia soveltamaan hyväksytyjä oikeudellisen yhteistyön välineitä rikosasioiden alalla, koska ne ovat tärkeitä rajat ylittävän järjestäytyneen rikollisuuden tehokkaan torjunnan varmistamiseksi; kehottaa komissiota laatimaan etenemissuunnitelman vieläkin tiiviimmälle oikeudelliselle yhteistyölle ja poliisiyhteistyölle ja perustamaan rikostutkintaelimen, jolla on EU:ssa tapahtuvien rikosten osalta tutkintavalta;
37. kehottaa komissiota sisällyttämään kolmansien maiden kanssa tehtäviin assosiaatio- ja kauppasopimuksiin erityisiä yhteistyölausekkeita järjestäytyneen rikollisuuden harjoittaman ihmiskaupan ja rahanpesun torjumiseksi; panee merkille, että kansainvälinen yhteistyö on puutteellista etenkin EU:n ulkopuolisten alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa; tunnustaa, että on tarpeen toteuttaa tiukkoja diplomaattisia toimia, joilla näitä maita kehoitetaan tekemään yhteistyösopimuksia tai noudattamaan allekirjoittamia sopimuksia; korostaa oikeusapupyynnönten menetelyn merkitystä;
38. korostaa, että korruption torjunnan kansallisten yhteyspisteiden nykyistä verkostoa olisi vahvistettava ja että Europolin, Eurojustin ja Cepolin olisi avustettava sitä; korostaa, että verkostolla olisi tietojenvaihdon lisäksi parannettava kahdenvälistä yhteistyötä ulkomaisten virkamiesten konkreettisissa lahjontatapauksissa; suosittaa, että yhteyspisteiden olisi käsiteltävä prioriteettien asettelun, varojen ja asiantuntemuksen eroja

ja ilmoitettava mahdollisista ongelmista, jotka aiheutuvat näistä eroista; korostaa, että verkoston olisi kannustettava koordinoituja toimia, jos lahjonta on tapahtunut yhdessä jäsenvaltiossa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen emoyhtiön tai holdingyhtiön tytäryhtiössä;

39. kehottaa jäsenvaltioita panemaan EU:n lainsäädännön täytäntöön nopeasti ja täysimääräisesti, jotta unioni voi toteuttaa keskitettyjä toimia rikosten torjumiseksi;
40. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita sitoutumaan Europolin ja Eurojustin täysimääräiseen käyttöön, koska niiden toiminta ja tulokset – meneillään olevista uudistuksista ja tarvittavista parannuksista huolimatta – ovat suurelta osin riippuvaisia kansallisten tutkinta- ja oikeusviranomaisten osallistumisesta ja luottamuksesta sekä yhteistyöstä niiden kanssa;
41. korostaa, että järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi on keskeisen tärkeää, että myös ruohonjuuritasolla on korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden vastaisia EU-tason toimia, poliisien ja poliisipäällystön koulutus ja osallistuminen mukaan luettuna, erityisesti kun on kyse uusista ja vähemmän esillä olevista rikostyypeistä; panee merkille, että paikallinen rikollisuus usein ruokkii kansainvälistä rikollisuutta;
42. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään korruption ja rahanpesun torjunnan suuntaviivat; suosittaa, että näihin suuntaviivoihin sisällytetään parhaat käytännöt (esimerkiksi erikoistuneen henkilöstön tarve, tutkinta- ja oikeusviranomaisten välinen yhteistyö, todisteiden keräämiseen usein liittyvien ongelmien ratkaisut), määritelmä henkilöstöressurssien ja muiden resurssien kriittisestä tasosta, joka on tarpeen syytteiden nostamiseksi menestyksekkäästi, sekä kansainvälistä yhteistyötä helpottavat toimet;
43. pitää keskeisen tärkeänä, että Euroopan oikeudellisen verkoston ja Eurojustin välinen synergia hyödynnetään täysin, jotta voidaan tehdä erittäin korkean tason oikeudellista yhteistyötä unionin sisällä;
44. korostaa, että on tärkeää konsultoida alueellisia ja kansallisia lainvalvontaelimiä ja kansalaisyhteiskuntaa kehitettäessä lainsäädäntö- ja sääntelykehityksiä;
45. pitää tärkeänä, että jäsenvaltioilla on yhdessä Euroopan unionin ja kansainvälisten toimijoiden kanssa voimakas pitkäaikainen strateginen suunnitelma järjestäytyneeseen rikollisuuteen liittyvissä paikallisissa ja yleisissä asioissa, jotta voidaan yksilöidä nousevat uhat, markkinoiden haavoittuvuudet ja riskitekijät ja luoda EU:n strategia, joka perustuu suunnitteluun eikä ainoastaan reagointiin;
46. pyytää jäsenvaltioita ja komissiota vahvistamaan tuomareiden, syyttäjien ja yhteyshenkilöiden roolia ja antamaan oikeudellista koulutusta, jotta he voivat torjua kaikkia järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun muotoja, tietoverkkorikollisuus mukaan lukien, erityisesti Euroopan poliisiakatemiaa (Cepol) ja Euroopan juridista koulutusverkostoa (EJTN) käyttämällä sekä hyödyntämällä täysipainoisesti tiettyjä rahoitusvälineitä, kuten poliisiyhteistyötä koskevaa sisäisen turvallisuuden rahastoa ja Herkules III -ohjelmaa; ehdottaa, että vieraiden kielten opetusta edistetään poliisi- ja oikeusviranomaisen koulutuksessa kansainvälisen yhteistyön helpottamiseksi; kehottaa edistämään eurooppalaisten parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja koulutusohjelmaa tuomareille, syyttäjille ja poliiseille;

47. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota jatkamaan yhteisiä ponnisteluja, jotta saadaan päätökseen neuvottelut rikosoikeuden alan eurooppalaista tutkintamääräystä koskevasta direktiiviluonnoksesta, jolla yksinkertaistetaan todisteiden keräämistä rajat ylittävissä tapauksissa ja joka on näin ollen merkittävä askel kohti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta;
48. kehottaa lisäämään yhteistyötä väärennettyjen asiakirjojen ja petosten torjunnan alalla ja kehottaa toimimaan yhdessä alkuperäisasiakirjojen luotettavuuden ja aitouden tarkistamisen parantamiseksi;
49. suosittaa, että kansallisesti perustetaan rikollis- ja mafiajärjestöjen tutkinta- ja torjuntayksiköitä ja kehitetään mahdollisesti – Europolin tuella – tehostettu epävirallinen mafian vastainen toimintaverkosto, jossa vaihdetaan tietoja mafioiden rakennäkökohdista, rikos- ja taloussuunnitelmista, varojen sijainnista ja soluttautumisyriyksistä julkisiin hankintamenettelyihin;
50. katsoo, että järjestäytyneen rikollisuuden globalisoituminen edellyttää jäsenvaltioiden välistä sekä EU:n ja kansainvälisen tason kiinteämpää yhteistyötä; kannustaa lisäämään vuorovaikutusta Euroopan unionin, YK:n, OECD:n ja Euroopan neuvoston välillä järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun torjunnassa näitä aloja koskevien toimintatapojen yhdentämiseksi ja yhteisten toiminnallisten määritelmien muotoilemiseksi; tukee rahanpesuvastaisen toimintaryhmän (FATF) ponnisteluja rahanpesun vastaisten toimien edistämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan täysimääräisesti täytäntöön kaikki näillä aloilla voimassa olevat kansainväliset välineet; kehottaa komissiota tukemaan tehokkaasti jäsenvaltioiden ponnisteluja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi; suosittaa, että Euroopan unioni liittyy GRECOon täysivaltaisena osallistujana;
51. suosittaa yhteisiä toimia järjestäytyneeseen rikollisuuteen tai mafian kaltaiseen rikollisuuteen liittyvän tai siitä johtuvan ympäristöä koskevan laittoman toiminnan estämiseksi ja torjumiseksi muun muassa vahvistamalla unionin elimiä, kuten Europol ja Eurojust, ja kansainvälisiä elimiä, kuten Interpol ja YK:n alueidenvälinen rikollisuuden ja oikeuden tutkimuslaitos UNICRI, sekä jakamalla tämänkaltaisen rikollisuuden torjuntaan eniten osallistuneiden jäsenvaltioiden työmenetelmiä ja tietoja yhteisen toimintasuunnitelman kehittämiseksi;
52. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan kokonaisuudessaan täytäntöön Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kansainvälisissä liikesuhteissa tapahtuvan ulkomaisiin virkamiehiin kohdistuvan lahjonnan torjuntaa koskevan yleissopimuksen; korostaa kielteistä vaikutusta, joka ulkomaisten virkamiesten lahjonnalla on unionin ihmisoikeus-, ympäristö- ja kehityspolitiikkaan;
53. kehottaa vahvistamaan välineitä kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi, esimerkiksi ottamalla käyttöön eurooppalaisen tutkintamääräyksen ja yhteiset tutkintaryhmät; kehottaa toimimaan lähemmässä yhteistyössä EU:n naapurivaltioiden kanssa EU:hun saapuvan järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi;
54. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään tarkoituksenmukaisia kokonaisvaltaisia tiedonvaihtostrategioita tiedustelupalveluidensa välillä sekä analyysseja järjestäytyneen rikollisuuden uusien suuntausten tunnistamiseksi;

55. korostaa unionin varoihin kohdistuneita petoksia koskevan yhteistyön vahvistamista erilaisten elinten välillä kaikilla valtiollisilla tasoilla, alue- ja paikallistaso mukaan luettuna, sillä niillä on keskeinen asema EU:n varojen hallinnoinnissa;

Kohti tehokkaampaa julkishallintoa, joka kykenee vastustamaan korruptiota

56. katsoo, että tehokasta talous- ja finanssiunionia ei voida saavuttaa ilman korruptiota torjuvaa unionia;
57. korostaa, että avoimuus on korruption luonnollinen vihollinen ja että rikollisuus alkaa usein korruptiosta; on vakuuttunut siitä, että korkeiden viranhaltijoiden tai erittäin varakkaiden henkilöiden, jotka nauttivat etuoikeuksia ja koskemattomuutta, olisi oltava toiminnassaan täysin avoimia;
58. katsoo, että sekava ja kansalaisille etäinen byrokratia ja mutkikkaat menettelyt voivat heikentää hallinnon tehokkuutta ja sen lisäksi vaarantaa päätösprosessien avoimuuden, rasittaa työntekijöitä ja luoda siten otollista maaperää lahjonnalle; katsoo, että samalla tiukka pankki- ja yrityssalaisuus saattaa kätkeä taakseen korruptiosta, rahanpesusta ja järjestäytyneestä rikollisuudesta saatuja laittomia tuloja;
59. viittaa korruption vastaiseen Meridan yleissopimukseen (2003) ja korostaa, että muun muassa veroviranomaisten olisi valvottava korkeiden virkojen haltijoita ja erittäin varakkaita henkilöitä, joilla on erioikeuksia ja vapauksia, ja että valvontaa olisi tehostettava tasapuolisten ja tehokkaiden palveluiden varmistamiseksi yhteisölle ja veronkierron torjumiseksi; suosittaa, että julkisten virkojen haltijoiden olisi tehtävä selvitykset varoistaan, tuloistaan, veloistaan ja sidonnaisuuksistaan; vaatii toimenpiteitä avoimuuden ja ennaltaehkäisyn lisäämiseksi julkisia menoja, asiakirjojen saatavuutta sekä tarvittavien rekisterien perustamista säätelevän johdonmukaisen hallinto-oikeudellisen järjestelmän avulla;
60. suosittaa kehottaa vahvistamaan avoimuutta ja purkamaan paperisotaa ministeriöissä ja muissa julkisissa elimissä tehokkaammilla järjestelmillä, joilla varmistetaan kansalaisten oikeus tutustua asiakirjoihin ensisijaisesti julkisten tarjouspyyntömenettelyjen erittäin arkaluontoisella alalla; kannustaa edistämään laillisuuden ja lahjomattomuuden kulttuuria sekä julkisella että yksityisellä sektorilla esimerkiksi luomalla tehokkaan järjestelmän ilmiantajien suojelemiseksi;
61. tukee komission toimia, joiden tarkoituksena on tunnustaa tutkivan journalismin merkitys järjestäytyneeseen rikollisuuteen, korruptioon ja rahanpesuun liittyvien seikkojen havaitsemisessa ja raportoisissa;
62. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään virkamiesten osallisuutta petosten ja korruption ennaltaehkäisyssä, niitä koskevassa tiedottamisessa ja niiden torjunnassa;
63. pyytää erittelemään käytännesäännöissä selvät ja kohtuulliset säännöt ja täytäntöönpano- ja seurantamenettelyt, jotta estetään tapaukset, joissa tietyntasoista johto- tai rahoitusvastuuta kantanut virkamies siirtyy valtion virasta yksityisen palvelukseen (ns. pyöröovi), ellei julkisesta virasta eroamisesta ole kulunut määrättyä aikaa, jos on olemassa riski eturistiriidasta aiemman julkisen tehtävän kanssa; toteaa myös, että aina kun riski eturistiriidasta on olemassa, samanlaisia rajoituksia olisi sovellettava yksityiseltä sektorilta julkiselle sektorille siirtyviin ihmisiin;

64. vaatii komissiota antamaan aloitteen Euroopan unionin hallintomenettelylaista niin pian kuin mahdollista Euroopan parlamentin 15. tammikuuta 2013 antamien suositusten mukaisesti;
65. katsoo, että edunvalvontarekisteri on hyödyllinen avoimuutta lisäävä väline; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tämän välineen, jos sellaista ei vielä ole; kannustaa myös hallituksia ja julkishallintoja asettamaan edunvalvontarekisteriin rekisteröitymisen ehdoksi tapaamiselle yritysten, eturyhmien ja edunvalvojien kanssa;
66. toteaa, että itsesääntely ei ole ollut tehokasta urheilussa ja urheilukilpailujen vedonlyönnissä korruption torjunnan vakiomekanismina; korostaa, että kansalliset, alueelliset ja paikalliset hallinnot kuuluvat suurimpiin urheilun rahoittajiin; kehottaa jäsenvaltioita luomaan avoimet yhteistyösuhteet urheiluyhteisön kanssa ja esittämään kansallisten hallintoelinten tilaaman kattavan ja riippumattoman selvityksen korruptiosta urheilussa;
67. katsoo, että kaikkien hallinnollisten säännösten täysi avoimuus kaikilla julkishallinnon tasoilla on rikollisen toiminnan torjunnan kulmakivi ja suojaa kansalaisia julkisten asioiden huonolta hoidolta; torjuu julkishallinnon kaikenlaisen vastustuksen, joka kohdistuu kansalaisten ja tiedotusvälineiden oikeuteen valvoa julkisia varoja käyttäen ja yhteisön edun mukaisesti toteutettuja toimia; katsoo, että sekä EU:n että yksittäisten jäsenvaltioiden olisi sitouduttava konkreettisesti täyden avoimuuden varmistamiseen ja avoimen hallinnon kehittämiseen tehokkaasti ja nykyisten parhaiden käytäntöjen pohjalta;
68. korostaa, että lahjontaa ei saisi kätkeä ”voitelurahojen” taakse, ja toteaa, että OECD:n yleissopimuksessa pidetään tällaisia maksuja hyväksyttävänä tietyissä erityisolioissa (pienet maksut, esimerkiksi luvan saamiseksi lastin purkamiseen satamassa); kehottaa jäsenvaltioita sopimaan tämän käsitteen hylkäämisestä tai siitä, että sitä sovelletaan vain ääritilanteissa, ja kehottaa laatimaan suuntaviivat tämän käsitteen tulkitsemiseksi yhdenmukaisesti kaikkialla unionissa; korostaa, ettei lahjuksia eikä voitelurahoja voida vähentää verotuksessa;
69. kannattaa sitä, että valvotaan säännöllisesti lahjomattomuuteen liittyvien sääntöjen tai käytäntöjen noudattamista, ja kannattaa riittävien voimavarojen myöntämistä lahjomattomuutta koskevaan virkamiesten koulutukseen;

Kohti vastuullisempaa politiikkaa

70. muistuttaa poliittisille puolueille niiden vastuusta, kun ne esittävät ehdokkaita tai laativat ehdokasluetteloita eri tasoilla, sekä niiden velvollisuudesta huolehtia ehdokkaiden korkeatasoisuudesta esimerkiksi luomalla tiukka eettinen säännöstö, jota näiden on noudatettava ja jonka olisi katettava myös poliittisille puolueille annettavia lahjoituksia koskevat selkeät ja avoimet säännöt;
71. puolustaa periaatetta, jonka mukaan Euroopan parlamenttiin tai muiden EU:n toimielinten tai virastojen palvelukseen ei voida valita henkilöitä, jotka ovat saaneet lainvoimaisen tuomion osallistumisesta järjestäytyneeseen rikollisuuteen, rahanpesusta, korruptiosta tai muista yleistä etua vastaan kohtaan tehdyistä vakavista talousrikoksista; kehottaa soveltamaan samaa periaatetta kansallisissa parlamenteissa ja muissa tehtävissä, joihin valitaan vaaleilla, ottaen suhteellisuusperiaatteen asianmukaisesti huomioon;

72. suosittaa jäsenvaltioille, että ne ottavat käyttöön osana seuraamusjärjestelmää vaalikelpoisuuden epäämistä koskevat säännöt ja soveltavat niitä tehokkaasti korruptiorikoksista tuomittuihin; katsoo, että seuraamuksen keston pitäisi olla vähintään 5 vuotta, jotta kaikki mahdolliset vaalit ehditään sinä aikana pitää; suosittaa lisäksi, että edellä mainitulla ajanjaksolla henkilö ei voi hakeutua hallituksen palvelukseen millään tasolla, ei myöskään unionin tasolla;
73. kehottaa ottamaan käyttöön poliittisten tehtävien (hallituksessa tai vastaavissa yhteyksissä) sekä johto- ja hallintotehtävien menettämistä koskevat periaatteet järjestäytyneeseen rikollisuuteen, korruptioon tai rahanpesuun liittyvistä rikoksista annetun lainvoimaisen tuomion seurauksena;
74. tunnustaa, että tiettyjen julkisten virkojen haltijoiden ja vaaleilla valittujen edustajien koskemattomuus on huomattava este korruption torjunnalle; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vähentämään merkittävästi koskemattomuutta nauttivien henkilöryhmien määrää;
75. kehottaa laatimaan eettiset säännöt poliittisia puolueita varten ja lisäämään puolueiden varainhoidon avoimuutta; ehdottaa puolueiden saaman julkisen rahoituksen parempaa valvontaa ja rahojen väärinkäytön ja tuhlauksen estämistä ja yksityisen rahoituksen parempaa seuranta ja valvontaa, jotta voidaan varmistaa poliittisten puolueiden ja niiden lahjoittajien vastuunalaisuus;
76. kehottaa jäsenvaltioita kieltämään äänen ostamisen ja määräämään seuraamuksia niiden ostamisesta ottaen huomioon, että ääntä vastaan annettu hyöty ei tarkoita pelkästään rahaa, vaan muitakin etuja, kuten aineettomia etuja ja etuja kolmansille osapuolille, jotka eivät ole suoraan tekemisissä laittoman sopimuksen kanssa;
77. katsoo, että Euroopan parlamentin jäsenten tulojen ja taloudellisten sidonnaisuuksien julkistaminen on hyvä käytäntö, joka olisi ulotettava myös kansallisten parlamenttien jäseniin ja vaaleilla valittuihin edustajiin;

Kohti uskottavampaa rikosoikeusjärjestelmää

78. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tehokkaat, luotettavat ja tasapuoliset rikosoikeusjärjestelmät, joilla voidaan myös taata oikeus puolustukseen EU:n perusoikeuskirjan mukaisesti; kehottaa myös luomaan unionin tason mekanismin, jolla valvotaan rikosoikeusjärjestelmien tehokkuutta korruption torjunnassa, tehdään säännöllisesti arviointeja ja julkaistaan suosituksia;
79. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita myös harkitsemaan muita kuin lainsäädännöllisiä toimenpiteitä, joilla lujitetaan luottamusta jäsenvaltioiden eri oikeusjärjestelmien välillä, parannetaan yhdenmukaisuutta ja kannustetaan kehittämään EU:n yhteistä oikeuskulttuuria rikollisuuden torjumiseksi;
80. kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen, jolla vahvistetaan oikeushenkilöiden vastuu talousrikoksissa ja erityisesti holding- ja emoyhtiöiden vastuu tytäryhtiöiden toiminnasta; painottaa, että kyseisessä ehdotuksessa olisi selvennettävä luonnollisten henkilöiden vastuu tapauksissa, joissa yhtiö tai jokin sen tytäryhtiö on syylistynyt rikoksiin ja joissa heitä voidaan pitää osittain tai kokonaan vastuullisina;

81. katsoo, että korruption vastaisilla yhdenmukaistamistoimenpiteillä olisi puututtava jäsenvaltioiden vanhentumissäännösten eroihin, jotta voidaan ottaa huomioon sekä puolustuksen tarpeet että tehokkaiden syytetoimien ja tuomioiden tarve, ja että vanhentumissäännökset olisi järjestettävä oikeudenkäynnin vaiheiden tai oikeusasteiden mukaan siten, että rikos vanhenee vain siinä tapauksessa, että kyseessä olevaa vaihetta tai astetta ei saada päätökseen kohtuullisessa ja määrättyssä ajassa; katsoo myös, että suhteellisuusperiaatteen ja oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti korruptiotapausten ei pitäisi vanheta niin kauan kun rikosmenettelyt ovat vireillä;
82. katsoo, että järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa on yhdistettävä rikoksen avulla hankitun omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskevat tehokkaat ja varoittavat menettelyt sekä pyrkimykset saattaa oikeuden eteen henkilöt, jotka välttelevät tutkimuksia, ja estää vangittuja rikollisjärjestöjen johtajia jatkamasta järjestönsä johtamista ja käskyjen antamista alaisille vankeudesta huolimatta rajoittamatta kuitenkaan vankien oikeuksia koskevien peruseriaatteiden noudattamista;
83. kannustaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön varoittavia ja tehokkaita rangaistuksia – sekä rikostuomioita että sakkoja, myös tuntuvia sakkoja – kaikentyyppisistä vakavista rikoksista, jotka aiheuttavat vahinkoa kansalaisten terveydelle ja turvallisuudelle, ja suosittaa rangaistusten yhdenmukaistamista;
84. painottaa rikollisuuden ja järjestäytyneen rikollisuuden ehkäisemisen merkitystä ja kehottaa jäsenvaltioita kehittämään ja ottamaan mahdollisuuksien mukaan käyttöön oikeudellisia välineitä ja rangaistuksia, jotka ovat vankeuden vaihtoehtoja, kuten sakkoja ja yhdyskuntapalvelu, ottaen huomioon kaikki olosuhteet, myös rikoksen lievyys, rajoittamatta kuitenkaan 80 kohdan soveltamista;

Kohti terveempää yrittäjyyttä

85. kehottaa yrityksiä harjoittamaan itsesääntelyä ja noudattamaan avoimuutta käytäntösääntöjen ja valvontamenettelyjen, esimerkiksi sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen, käyttönoton kautta tai perustamalla julkisen rekisterin eri toimielimissä toimivista lobbaajista korruption sekä julkisen ja yksityisen sektorin välisten salaisten sopimusten ja eturistiriitöiden välttämiseksi sekä vilpillisen kilpailun estämiseksi; suosittaa myös erityisaloja, päämääriä, tekniikoita ja taloudellista tilannetta koskevaa avoimuutta sekä kansallisella että unionin tasolla;
86. kehottaa laatimaan luettelon viranomaisten tunnustamista yrityksistä ja luettelon yrityksistä, jotka on jätettävä ulkopuolelle; katsoo, että jälkimmäistä luetteloa sovellettaisiin, jos yritykset ovat osoittaneet huomattavia puutteita sopimusvelvoitteissaan tai jos kyse on eturistiriidasta joko jäsenvaltiossa tai unionin tasolla;
87. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään kauppakamarien osallisuutta rahanpesun ennaltaehkäisyssä, rahanpesua koskevassa tiedottamisessa ja rahanpesuun liittyvien yleisimpien riskien torjumiseksi yritysmaailmassa sekä panemaan tinkimättä täytäntöön komission toimintasuunnitelman veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi;
88. muistuttaa, että tutkiva journalismi samoin kuin kansalaisjärjestöt ja korkeakoulut, jotka työskentelevät julkishallintoon ja yritysmaailmaan liittyvien kysymysten parissa, ovat avainasemassa tunnistettaessa petoksia, korruptiota ja muita väärinkäytöksiä;

89. kehottaa yrityksiä varmistamaan tarjouskilpailuja koskevien sisäisten ohjeiden täytäntöönpanon, jotta varmistetaan lakien noudattaminen ja mahdollisimman suuri avoimuus julkisia hankintoja koskevissa tarjouskilpailuissa; kehottaa niitä välttämään toimimista yhdessä sellaisten urakoitsijoiden ja tavarantoimittajien kanssa, jotka ovat tunnettuja tai joita kohtuullisen perustellusti epäillään lahjusten maksamisesta; kehottaa niitä tunnistamaan yhteistyökumppanit asianmukaisesti, kun ne arvioivat mahdollisia urakoitsijoita ja tavarantoimittajia, ja varmistamaan, että ne soveltavat tehokkaita lahjonnan vastaisia toimintaohjelmia; kehottaa niitä tekemään lahjonnan vastaisia toimintatapoja tunnetuksi urakoitsijoille ja tavarantoimittajille; kehottaa niitä seuraamaan merkittäviä urakoitsijoita ja tavarantoimittajia osana säännöllistä yhteyksien tarkistamista niiden kanssa, ja katsoo, että niillä on oikeus irtisanoa sopimus, jos urakoitsijat ja tavarantoimittajat maksavat lahjuksia tai toimivat tavalla, joka ei sovi yhteen yrityksen toimintatapojen kanssa;

Kohti avoimempaa pankki- ja elinkeinojärjestelmää

90. pyytää lisäämään pankkijärjestelmän ja elinkeinoelämän – myös rahoitus- ja tilintarkastusalan ammattien harjoittajien – yhteistyötä ja avoimuutta kaikissa jäsenvaltioissa ja kolmansien maiden kanssa, jotta voidaan määrittää tietotekniset välineet ja lainsäädännölliset sekä hallinnolliset toimenpiteet, joita voidaan käyttää rahoitusvirtojen jäljittämiseen ja rikosten tutkintaan, sekä laatia mahdollisten rikosten ilmoittamista koskevat säännöt;
91. kehottaa komissiota ja muita valvontaviranomaisia velvoittamaan pankit, vakuutuslaitokset ja luottolaitokset varmistamaan asianmukaisesti asiakkaidensa henkilöllisyyden ja riskiprofiilit, jotta varmistetaan, että yritykset tai oikeushenkilöt jäsenvaltioissa hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot todellisista omistajistaan ja edunsaajistaan ja pitävät niitä yllä, myös ulkomaisista veroparatiiseista, ja että yritysrekistereitä pidetään säännöllisesti ajan tasalla ja että niiden laatua tarkkaillaan; katsoo, että tiedon avoimuus – myös maakohtaisen todellisia omistajia koskevan rekisterin julkaisemisen ja rajat ylittävän yhteistyön avulla – voi edesauttaa rahanpesun, terrorismin rahoituksen ja veropetosten ja veronkierron torjumista;
92. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön todellisten omistajien ja edunsaajien käsitteen yritysrekistereihinsä ja toimimaan niin, että tämä käsite ja tiedonvaihtomekanismit otetaan yleisesti käyttöön;
93. kehottaa komissiota laatimaan yhteiset periaatteet ja hallinnolliset ohjeet siirtohinnoittelun asianmukaisesta käytöstä;
94. kannattaa täysin komission ehdotusta mainita yksiselitteisesti verorikokset rahanpesuun liittyvinä esirikoksina rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) vuoden 2012 suosituksen mukaisesti; vaatii unionia lisäämään todellisia omistajia ja edunsaajia koskevan tiedon avoimuutta sekä parantamaan rahanpesun torjuntaan liittyviä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia menettelyjä; kannattaa rahanpesua koskevan lainsäädännön yhdenmukaistamista unionin laajuisesti ja toivoo rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) vaatimusten täysimittaista täytäntöönpanoa tehokkaan valvonnan, oikeasuhteisten seuraamusten ja uskottavien suoja toimien avulla;
95. suosittaa, että arvioidaan tarkasti uhat, jotka liittyvät uusiin pankki- ja rahoitustuotteisiin, jotka mahdollistavat toimimisen nimettömästi ja muualta käsin; kehottaa lisäksi laatimaan

yhteisen määritelmän veroparatiiseille, sillä rikollisjärjestöt käyttävät niitä usein sellaisten yksityisten yritysten tai pankkien joukkovelkakirjojen liikkeeseenlaskemisessa, joiden omistajia ja edunsaajia on vaikeaa osoittaa;

96. toivoo sellaisia ratkaisuja, joiden avulla rahoitus- ja luottolaitokset voivat henkilötietojen suojelua koskevia säännöksiä noudattaen varmistaa sen henkilön henkilöllisyyden, joka pyytää toteuttamaan tilitapahtuman, koska joskus identiteettivarkauksiin liittyvät petokset edeltävät rahanpesua; panee siksi tyytyväisenä merkille pankkiunionin perustamisen;
97. suosittaa, että pankkisalaisuus poistetaan;

Jotta rikos ei kannattaisi

98. kehottaa kaikkia sekä julkisia että yksityisiä tahoja, joita asia koskee, ryhtymään määrätietoisesti torjumaan rahanpesua; kehottaa varmistamaan, että elinkeinonharjoittajat noudattavat täysimääräisesti rahanpesun torjuntaan liittyviä velvollisuuksiaan, edistämään epäilyttäviä tilitapahtumia koskevia ilmoitusmekanismeja ja laatimaan käytännesääntöjä alan ammattijärjestöjä ja -liittoja varten;
99. korostaa rahanpesun selvittelykeskusten keskeistä roolia rahanpesun torjunnan laadukkaiden kansainvälisten standardien varmistamisessa; toteaa, että unionin välineet ovat tärkeitä rahoitusvirtojen jäljittämisen kannalta, jotta voidaan torjua tietoverkkorikollisuuden, rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen kaltaisia uhkia;
100. kehottaa tunnistamaan ja tarkastamaan uhkapelin harrastajat järjestelmällisesti, kieltämään anonyymit maksutavat sähköisesti välitettävien vetojen asettamisessa ja estämään mahdollisuuden pelata nimettömänä rahapelejä verkossa siten, että mahdollistetaan rahapelejä järjestävien palvelinten tunnistaminen ja luodaan tietojärjestelmiä, joiden avulla voidaan jäljittää kaikki verkossa tai muualla järjestettävien rahapelien yhteydessä tehdyt rahansiirrot;
101. on tyytyväinen, että niin kutsutun neljännen rahanpesudirektiivin ehdotettua soveltamisalaa on laajennettu rahapelien osalta; kehottaa komissiota ehdottamaan lainsäädäntökehystä ja asianmukaisia toimenpiteitä, joilla torjutaan vedonlyöntiin ja etenkin urheilukilpailujen vedonlyöntiin liittyvää rahanpesua määrittämällä uusia rikoksia, kuten vedonlyöntiin liittyvät sopupelit, sekä määrittämällä riittävän ankarat seuraamukset ja tukemalla seurantamekanismeja, joissa ovat mukana urheiluliitot, -seurat ja toimijat verkossa tai muualla samoin kuin tarvittaessa kansalliset viranomaiset; kehottaa urheilujärjestöjä luomaan kaikkia työntekijöitä koskevat käytännesäännöt, joissa selvästi kielletään ottelujen manipulointi vedonlyöntitarkoituksessa tai muutoin ja omia otteluja koskeva uhkapeli sekä velvoitetaan ilmoittamaan, jos huomataan sopupelien järjestämistä, ja otetaan käyttöön asianmukainen ilmiantajien suojaamista koskeva järjestelmä;
102. panee merkille, että rahanpesu urheilua koskevan järjestäytyneen vedonlyönnin välityksellä on usein järjestäytyneen rikollisuuden harjoittamaa; kehottaa näin ollen komissiota esittämään lainsäädäntöesityksen, jossa annetaan yleinen määritelmä korruptiolle ja petokselle urheilussa; kehottaa jäsenvaltioita olemaan antamatta lupaa lyödä vetoa otteluista, joissa ei ole urheilullista panosta sekä kieltämään riskialttiimmat urheiluvedonlyönnit; suosittaa lisäksi, että kansallisella tasolla otetaan käyttöön säännöt urheilun korruptioepäilyistä ilmoittamisesta samaan tapaan kuin rahanpesun kohdalla, ja

toteaa, että verkossa tai muualla järjestettävien pelien järjestäjien ja kaikkien muiden urheilualan toimijoiden olisi noudatettava näitä sääntöjä;

103. painottaa, että jäsenvaltioiden, niiden sääntelyviranomaisten, Europolin ja Eurojustin välistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa olisi lisättävä, jotta rajatylittävissä, sähköisesti välitettävissä uhkapeleissä harjoitettua rikollisuutta voidaan paremmin torjua;
104. toteaa, että sähköisesti välitettävät uhkapelit ovat yhä tavallisempi keino pestä rahaa, sillä voitot ovat usein verottomia ja maksutapahtumia on runsaasti, mikä tekee laittomasti hankitusta rahasta hyvin vaikeaa havaita, ja maksujen käsittelemiseen osallistuvien tahojen suuri määrä mutkistaa järjestelmää entisestään; kehottaa määrittämään sääntelykehyksen, jolla torjutaan kaikenlaisiin sähköisesti välitettäviin uhkapeleihin liittyvää rahanpesua;
105. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään sopupeliä koskevan yhdenmukaisen määritelmän rikoslainsäädäntöihinsä ja luomaan oikeudellisen välineen sopupelien torjuntaa varten; kehottaa säätämään sopupeleistä määrättävistä seuraamuksista, kuten sakoista ja saadun hyödyn menetetyksi tuomitsemisesta, sekä perustamaan erityisen lainvalvontayksikön, jonka tehtävänä on torjua sopupelejä ja toimia yhdyspisteenä viestintää ja yhteistyötä varten alan tärkeimpien toimijoiden kanssa, edistää tutkintaa ja saattaa asia syyttävien viranomaisten tietoon;
106. vaatii lisää komission koordinoimaa yhteistyötä unionin tasolla, jotta tunnistetaan sellaiset sähköisesti välitettävän uhkapelitoiminnan harjoittajat, jotka ovat sekaantuneet sopupeleihin ja muuhun laittomaan toimintaan, ja kielletään heidän toimintansa;
107. kehottaa urheilun hallintoelimiä, jäsenvaltioita ja komissiota järjestämään sopupelejä koskevia tiedotuskampanjoita urheilijoille tällaisen rikoksen oikeudellisista seurauksista ja haitallisista vaikutuksista urheilukilpailujen rehellisyyteen;
108. pyytää yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten tehtävät, lisäämään niiden toimivaltuuksia ja vahvistamaan niiden välisen yhteistyön mekanismeja;
109. ehdottaa, että jäsenvaltioiden olisi oltava keskenään johdonmukaisia tuomioita ja rangaistuksia määrätessään samoin kuin vankilajärjestelmiensä ja vankilahenkilöstön koulutuksen suhteen;
110. kehottaa lisäämään Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sekä yhteisen valvontamekanismin valvontavaltaa rahanpesun suhteen unionin tasolla, mikä edistäisi myös tehokkaasti korruptiota ja rahanpesua torjuvan Euroopan pankkiunionin perustamista Euroopan unioniin valvontajärjestelmien ja eturistiriitoja koskevien yhdenmukaistettujen sääntöjen pohjalta; vaatii, että tällä välin valvonnan valmiuksia, asiantuntemusta ja terävyyttä olisi vahvistettava kansallisella tasolla jäsenvaltioiden viranomaisten yhteistyön tiivistämiseksi;
111. kehottaa kannustamaan verotusta koskevien hyvän hallintotavan vähimmäissääntöjen laatimista erityisesti jäsenvaltioiden yhteisillä aloitteilla, jotka liittyvät niiden suhteisiin veroparatiiseina toimiviin alueisiin, ja toteaa, että tavoitteena olisi muun muassa helpottaa pääsyä niissä toimipaikkaansa pitävien mahdollisten peiteyritysten omistajuutta koskeviin

tietoihin; korostaa pitävänsä tärkeänä 6. joulukuuta 2012 annettua komission tiedonantoa aiheesta yhteyden vahvistaminen unionin petosten vastaisten toimintatapojen sekä kehitys-, vero- ja kauppapolitiikkojen välillä;

112. vaatii Euroopan unionilta voimakkaita toimia kansainvälisillä areenoilla, kuten G8:n ja G20:n kokouksissa, veroparatiiseihin liittyvien rikosten kitkemiseksi;
113. painottaa, että verotusta koskevat periaatteet olisi saatettava niiden suositusten mukaisiksi, joita OECD esittää raportissaan ”Addressing Base Erosion and Profit Shifting”, siten että yleisenä periaatteena vero olisi perittävä samassa paikassa, jossa tuloa tuottavaa taloudellista toimintaa on harjoitettu (”origin of wealth” -periaate);
114. katsoo, että ”origin of wealth” -periaate helpottaa tehokasta verojen perimistä veroviranomaisten kannalta ja estää veronkiertoa; katsoo, että oikeudenmukainen verotusjärjestelmä on välttämätön etenkin kriisiaikoina, jolloin verotaakka siirtyy epäoikeudenmukaisesti pienille yrityksille ja kotitalouksille, ja että veronkierto johtuu osittain unionin sisällä olevista veroparatiiseista;
115. korostaa, että veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostaminen on erittäin tärkeää kestäväen kasvun edistämiseksi EU:ssa; korostaa, että veropetosten ja veronkierron väheneminen vahvistaisi talouden kasvupotentiaalia, kun tervehdytettäisiin julkista taloutta ja edistettäisiin yritysten välistä rehellistä kilpailua yhtäläisten toimintaedellytysten pohjalta;
116. kehottaa tilintarkastusyriksiä ja oikeudellisia neuvonantajia ilmoittamaan veroviranomaisille mahdollisista merkeistä tarkastetun tai neuvonnan kohteena olleen yrityksen aggressiivisesta verosuunnittelusta;
117. on tyytyväinen komission sitoumukseen edistää automaattista tietojenvaihtoa; vaatii kuitenkin jälleen kerran kansainvälisesti sitovaa monenvälistä ja automaattista verotustietojen vaihtoa koskevaa sopimusta, joka kattaisi myös trustit ja säätiöt ja jossa määrättäisiin seuraamuksia yhteistyöstä kieltäytyville oikeudenkäyttöalueille ja veroparatiisien kanssa toimiville rahoituslaitoksille; kehottaa unionia hyväksymään Yhdysvaltojen veroparatiisien väärinkäytön lopettamista koskevaa lakia (Stop Tax Haven Abuse Act) vastaavia toimia ja harkitsemaan mahdollisuutta peruuttaa pankkitoimiluvat veroparatiisien kanssa toimivilta rahoituslaitoksilta; pyytää komissiota ehdottamaan tiukkoihin kriteereihin perustuvaa eurooppalaista mustaa listaa veroparatiiseista sekä unionin seuraamusjärjestelmää tapauksissa, joissa sääntöjä ei noudateta, tai tehostettua yhteistyötä, jos unionin toimintamalli ei ole mahdollinen;
118. kannustaa jäsenmaita ja Euroopan parlamenttia pääsemään nopeasti sopuun EU:n avoimuus- ja tilinpäätösdirektiiveistä; vaatii, että jatkossa direktiivit on laajennettava kattamaan kaikkia suuria yrityksiä toimialasta riippumatta;
119. kehottaa komissiota kehittämään tiukat, yritysten konkreettisuutta koskevat kriteerit, jotta estetään perustamasta peite- tai postilaatikkoyrityksiä, joilla edesautetaan veronkierron ja verojen välttämisen laillisia ja laittomia käytäntöjä;
120. kehottaa komissiota tekemään arvioinnin nykyisistä verosopimuksista, jotka ovat voimassa jäsenvaltioiden ja veroparatiiseina pidettävien kolmansien maiden välillä; pyytää lisäksi komissiota esittämään ehdotuksia asian käsittelemiseksi, mukaan luettuna

tällaisten sopimusten tarkistaminen; kehottaa komissiota raportoimaan tuloksista ja ehdotuksista Euroopan parlamentille viimeistään vuoden 2013 loppuun mennessä;

Järjestäytyneen rikollisuuden torjunta uusien teknologioiden avulla

121. toteaa, että unionin satelliittipaikannus- ja -valvontajärjestelmät voisivat olla avuksi paikannettaessa aluksia, jotka kuljettavat, purkavat tai uudelleenlastaavat laittomia tavaroita; kehottaa tämän vuoksi oikeusviranomaisia vauhdittamaan uusien teknologioiden, kuten satelliittivalvontalaitteiden käyttöä tällä alalla, sillä niistä voi olla apua järjestäytyneen rikollisuuden toimien torjunnassa;
122. toteaa, että internetin käytön globaali kasvu on tarjonnut uusia mahdollisuuksia tietoverkkorikollisuudelle, kuten tekijänoikeusrikoksille, väärennettyjen tuotteiden myynnille ja ostolle sekä identiteettivarkauksille, ja että nämä uhkaavat taloutta ja unionin kansalaisten turvallisuutta ja terveyttä;
123. toteaa, että julkiset valistus- ja tiedotuskampanjat ovat olennaisen tärkeitä yhä kasvavan tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi; painottaa, että suuren yleisön tiedon ja taidon puute lisäävät järjestäytyneen rikollisuuden valmiuksia käyttää hyväksi internetiä ja sen tarjoamia mahdollisuuksia;
124. on erittäin tyytyväinen Europoliin perustettuun Euroopan verkkorikostorjuntakeskukseen (EC3) ja kannustaa kehittämään tätä keskusta erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi myös rajojen yli ja yhteistyössä kolmansien maiden kanssa;
125. painottaa, että on kiireellisesti kehitettävä ”tietoverkkorikollisuuden” yhteisesti sovittu ja täsmällinen määritelmä, jota voitaisiin soveltaa kaikissa unionin jäsenvaltioissa;
126. kannustaa edistämään tutkimusta uusien teknologioiden käytöstä jäsenvaltioiden käyttämissä eri valvontajärjestelmissä ja kannattaa niiden soveltamisen helpottamista; toteaa, että niihin voisi sisältyä esimerkiksi keskitettyjen korruptiontorjuntayksiköiden paikan päällä tekemien vero- ja tullitarkastusten tai muunlaisten tarkastusten verkossa tapahtuva seuraaminen ja tallennus;
127. kannustaa luomaan yhdenmukaisen raportointijärjestelmän kaikista petos- ja korruptiotapauksista, jotka ovat tuomioistuinkäsittelyssä (siten, että henkilötietojen suoja on riittävä ja syyttömyysolettama voimassa);

Loppusuositukset

128. kehottaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 86 artiklan nojalla perustamaan Euroopan syyttäjänviraston, joka pyrkisi erityisesti torjumaan ja tutkimaan unionin taloudellisia etuja vahingoittavia rikoksia ja luonteeltaan rajatylittäviä vakavia rikoksia ja asettamaan syytteeseen ja tuomitsemaan niiden tekijät; suosittaa, että tulevan Euroopan syyttäjänviraston rakenne olisi joustava ja kevyt, ja katsoo, että sen tehtävänä olisi sovittaa yhteen ja kannustaa kansallisten viranomaisten toimia, jotta tutkinnat voitaisiin suorittaa mahdollisimman johdonmukaisesti yhtenäisten prosessuaalisten säännösten avulla; pitää olennaisen tärkeänä, että komissio esittää ehdotuksen ennen syyskuuta 2013 ja määrittelee selvästi Euroopan syyttäjänviraston rakenteen, sen vastuuvollisuuden Euroopan parlamentille ja erityisesti sen vuorovaikutuksen Europolin, Eurojustin, OLAFin ja Euroopan unionin perusoikeusviraston kanssa ja että

Euroopan syyttäjänvirastoa tuetaan selvillä prosessuaalisilla oikeuksilla ja määritellään selvästi ne rikokset, joissa Euroopan syyttäjänvirastolla on päätösvalta;

129. on sitä mieltä, että Eurojust voisi jatkossakin käsitellä rikoksia, jotka luetellaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 1 kohdassa, ja tarvittaessa se voisi käsitellä myös muita rikoksia, jos jonkin unionin politiikan tehokas täytäntöönpano sitä edellyttää, kuten edellä mainitun artiklan 2 kohdassa määrätään ja samalla varmistetaan demokraattisiin oikeuksiin ja perusoikeuksiin liittyvä vastuullisuus sen tulevan tarkistuksen yhteydessä;
130. kehottaa jäsenvaltioita olemaan supistamatta unionin talousarviota lyhytnäköisistä ”julkisuussyistä” vaan sen sijaan järjestämään lisärahoitusta Europolille, Eurojustille, Frontexille ja perustettavalle Euroopan syyttäjänvirastolle, koska niiden menestymisellä on kerrannaisvaikutus jäsenvaltioiden verotappioiden vähentämiseen;
131. toivoo, että Liechtensteinin kanssa päästään sopimukseen rajat ylittävän rikollisuuden torjunnasta;
132. pyytää painokkaasti jäsenvaltioita saattamaan rikoksen uhrien oikeuksia sekä tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun direktiivin 2012/29/EU osaksi kansallisia lainsäädäntöjään viipymättä; pyytää komissiota valvomaan, että tämä tapahtuu moitteettomasti; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota täydentämään suunnitelmaa rikoksista epäiltyjen ja syytettyjen oikeuksista rikosoikeudenkäynneissä myös direktiivillä tutkintavankeudesta;
133. vaatii ankarampia rangaistuksia osallistumisesta rikollisjärjestöön sekä huumausaineiden kauppaan, ihmiskauppaan ja elinkauppaan liittyvistä rikoksista;
134. kehottaa jäsenvaltioita, kuten korruption vastaisessa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksessa suositetaan, hyväksymään lainsäädäntötoimia ja muita toimia tarkoituksellisen laittoman vaurastumisen määrittämiseksi rikokseksi ja toteaa, että laittomalla vaurastumisella tarkoitetaan virkamiehen omaisuuden merkittävää lisääntymistä, jota hän ei voi perustellusti selittää laillisilla tuloillaan;
135. on huolestunut siitä, että ”eurorikoksiin” ei lueta monia uudenlaisia rikoksia, kuten jätteiden, taideteosten ja suojeltujen eläinlajien laiton kauppaa sekä tuotteiden väärentämistä, vaikka ne ovat erittäin tuottoisia rikosjärjestöille, niillä on erityisen negatiivisia sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia ja ympäristövaikutuksia ja ne ovat luonteeltaan erittäin kansainvälisiä; katsoo, että tällaiset rikokset olisi otettava asianmukaisesti huomioon tehtäessä unionin tason päätöksiä, ja ehdottaa näin ollen, että neuvosto tekee sille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 83 artiklan 1 kohdan nojalla annetun toimivallan perusteella päätöksen muidenkin rikosalojen, edellä mainitut rikokset mukaan luettuina, määrittämiseksi;
136. kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian lainsäädäntöehdotuksen tehokkaasta unionin ilmiantajien suojeleuhjelmasta rajat ylittävän ja unionin taloudellisia etuja koskevan korruption osalta, sekä todistajien ja oikeusviranomaisten kanssa yhteistyössä toimivien henkilöiden suojelusta ja katsoo, että ehdotuksen olisi tarjottava ratkaisu näiden henkilöiden vaikeisiin elinolosuhteisiin, jotka ulottuvat kustotoimien uhasta perhesiteiden hajoamiseen ja kotiseudun jättämisen pakosta sosiaaliseen ja ammatilliseen syrjäytymiseen;

137. katsoo, ettei todistajien ja suojeleuhjelmien hallinnointi voi olla riippuvainen talousarvion asettamista rajoituksista, koska se on velvollisuus, jota kansalliset ja EU:n viranomaiset eivät voi jättää huomiotta ja joka koskee kansalaisten turvallisuuden ja koskemattomuuden takaamista, erityisesti niiden, jotka ovat käyttäneet elämänsä valtionsa edun vuoksi; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet (lainsäädännölliset tai muut) sen takaamiseksi, että todistajat ja heidän perheensä ovat fyysisesti turvassa ja että heillä on oikeus jatkaa ihmisarvoista elämää niin sosiaalisesti ja ammatillisesti kuin perheen ja taloudellisen tilanteenkin kannalta ja saada asianmukaista tukea eri tahoilta (mukaan lukien määräys todistajien ottamisesta julkishallinnon palvelukseen);
138. kehottaa komissiota panemaan mahdollisimman pian täytäntöön kaikki toimenpiteet ja välineet, jotka komissio esittää tiedonannossaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävä EU:n strategia vuosiksi 2012–2016” (COM(2012)0286);
139. kehottaa komissiota esittämään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 88 artiklan 2 kohdan nojalla lainsäädäntöehdotuksen Europolista sen operatiivisen tehokkuuden sekä vakavien rikosten ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnan parantamiseksi; korostaa, että Europolin tuleva uudistus ei saisi estää Euroopan poliisiakatemia (CEPOL) ainutlaatuista roolia unionin koulutustoiminnassa lainvalvonnan alalla;
140. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita saattamaan kaikki nykyiset unionin ja kansainväliset lainsäädäntövälineet pikaisesti osaksi kansallisia lainsäädäntöjään ja erityisesti vastaamaan komission esittämiin lukuisiin pyyntöihin panna asianmukaisesti täytäntöön monet voimassa olevat puitepäättökset;
141. painottaa tarvetta edistää laillisuuden kulttuuria ja lisätä kansalaisten tietoa mafiailmioista; panee tältä osin merkille, että kulttuuriyhdistyksillä, vapaa-ajan toiminnalla ja urheiluseuroilla on perustavanlaatuinen rooli lisättäessä suuren yleisön tietoa järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta ja laillisuuden ja oikeudenmukaisuuden edistämisestä;
142. kehottaa komissiota kehittämään luonnonvaraisten eläinten kaupan vastaisen EU:n toimintasuunnitelman, jossa määritellään selvästi unionin sisäiset ja ulkoiset tavoitteet luonnonvaraisten eläinten ja niiden ruumiinosien laittoman kaupan vähentämiseksi; kehottaa komissiota ja neuvostoa käyttämään kauppa- ja kehitysyhteistyövälineitään sellaisten ohjelmien luomiseksi, joille annetaan riittävästi rahoitusta ja joilla vahvistetaan CITES-sopimuksen täytäntöönpanoa ja annetaan resursseja salametsästyksen ja eläinten laittoman kaupan torjunnan kehittämiseen erityisesti tukemalla, vahvistamalla ja laajentamalla sellaisia täytäntöönpanoaloitteita kuin ASEAN-WEN ja HA-WEN, joilla pyritään perustamaan alueellisia asiantuntijakeskuksia ja tarjoamaan malleja luonnonvaraisia eläimiä koskevan rikollisuuden torjuntayhteistyölle;
143. vaatii yhdenmukaisia ja ankaria seuraamuksia luonnonvaraisten eläinten, niiden ruumiinosien ja harvinaisten kasvien ja puiden salakuljetuksesta unioniin;

o

o o

144. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille, CEPOLille, Europolille, Eurojustille, OLAFille, Euroopan neuvostolle, OECD:lle, Interpolille, UNODC:lle, Maailmanpankille ja FATF:lle.